



SEPTEMBER 2017 NR. 94

RØD+GRØN



Tema: Er Danmark blevet en bananrepublik?

Nej, vil de fleste ikke tøve med at svare. Men vi ser i disse år en række sager, hvor den politiske og økonomiske elite blæser på de demokratiske spilleregler for at få deres vilje. Rød+Grøn dykker ned i den politiske fusk herhjemme.

Side 12-21

INDHOLD

Måneden der gik	3
Regeringens sorte uge	4
Nyt fra Folketinget	5
Enhedslistens nye podcast	6
Hvad skal der ske med DR?	7
Leasingfusk med dyre biler	9
Borgerretskamp i USA	10
Valg i Norge	11
Mød spidskandidaterne	22
Ungdommens Folkemøde	23
Lokale kampe mod havbrug	25
Budgetaftaler i hovedstaden	26
Enhedslisten Syddjurs	27
Oktoberrevolutionen og velfærdsstaten	28
Danmark for Velfærd	29
Debat og annoncer	30-31
Månedens tegning	32



Tema: Er Danmark blevet en bananrepublik? 12-21

Nej, vil de fleste ikke tøve med at svare. Men vi ser i disse år en række sager, hvor den politiske og økonomiske elite blæser på de demokratiske spilleregler for at få deres vilje. I dette tema dykker Rød+Grøn ned i den politiske fusk herhjemme.



Natur til folket 8

På landet breder det industrielle landbrug sig. I byerne er naturen flere steder reduceret til mælkebøtterne mellem fliserne og en friseret græsplæne i parken. Naturen er presset – men Enhedslisten har en plan.



Ende Gelände 24

I slutningen af august var Enhedslisten og SUF en del af Ende Gelände, som samlede 5.000 europæiske aktivister i det vestlige Tyskland. Her stod den på demonstrationer og civile ulydighedsaktioner mod Europas største brunkulskraftværk og de enorme åbne brunkulminer i området.

RØD+GRØN

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion: Gunna Starck, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Mikkel Lauritzen, Karl Vogt-Nielsen, Lars Hostrup, Lole Møller, Mikael Hertoft, Lasse Nedergaard Mors, Eva Hyllegaard, Sissel Moos og Maria Prudholm.

Art Director: Maria Prudholm

Layout: Tobias Frost

Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af
Enhedslisten: 150 kr/år
Institutioner: 250 kr/år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Administration/abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline: 3. oktober kl. 9:00

Debatindlæg: Send til:
debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto: iStock/Kollage Rød+Grøn

Fotos, der hentet på Flickr, må gengives under samme Copyright-licens, som de er udgivet under på Flickr.com.

Oplag: 8.600

Tryk: KLS Grafisk Hus

RETNING

Nyt velfærdsinitiativ giver håb

Det er en positiv nyhed, at en række forbund og LO i storbyerne er gået sammen i initiativet "Danmark for Velfærd". Der indkaldes til et møde for landets faglige tillidsrepræsentanter den 4. oktober, hvor vi skal diskutere, hvordan vi i fællesskab kan styrke kampen for bedre velfærd og mod den stigende ulighed.

Hovedbestyrelsen opfordrer faglige netværk og afdelinger til at mobilisere til deltagelse i dette tillidsrepræsentantmøde, sådan at vi kan medvirke til at gøre dette til en succes, og at der her træffes beslutninger, som kan udvikle og styrke en bred velfærdsbevægelse i Danmark.

Det er vigtigt, at der følges op med lokale aktiviteter. Der bliver lagt op til demonstrationer og aktiviteter i de største byer på en landsdækkende aktionsdag den 7. november. På den måde kan disse aktiviteter blive et vigtigt led i at få sat øget fokus på forsvaret af velfærden i forbindelse med valget til kommunalbestyrelser og regionsråd. Deltagelse i mo-

biliseringen op til 4. oktober og 7. november bør være en central del af vores lokale valgkamp. Hovedbestyrelsen opfordrer derfor alle afdelinger til at gå aktivt ind i dette arbejde.

Vi bør arbejde for en bred inddragelse i aktiviteterne, sådan at også de sociale bevægelser, de reformramte og elev- og studenterbevægelsen får mulighed for at deltage – og at de benytter sig af denne mulighed. Vi vil også, og i særlig grad, mobilisere til og støtte op om de aktiviteter og organiseringer, som de reformramte selv skaber i forbindelse med den bredere bevægelse.

Vigtigt bliver det desuden at arbejde for, at det politiske grundlag udvides med konkrete krav, der kan lægge et politisk pres på byråd, regionsråd og Folketinget. På den måde kan bevægelsen være med til at sikre reel politisk forandring i retning af mere lighed, mindre fattigdom og bedre velfærd.

Enhedslistens hovedbestyrelse



Foto: Velfærdsalliancen

» Der indkaldes til et møde for landets faglige tillidsrepræsentanter den 4. oktober, hvor vi skal diskutere, hvordan vi i fællesskab kan styrke kampen for bedre velfærd og mod den stigende ulighed.«

Enhedslistens hovedbestyrelse



Foto: Karina Tengberg

● MÅNEDENS BILLEDE

I august deltog Enhedslisten i Copenhagen Pride. I den forbindelse foreslog partiet, at der oprettes et krisecenter til bl.a. voldsramte homoseksuelle og LGBTQ-personer i minoritetsmiljøer, der udsættes for stærk negativ social kontrol.

● DEN GODE NYHED

Uberchauffører skal betale penge tilbage. Fire tidligere Uberchauffører har i Københavns Byret fået bøder på op til 486.500 kroner for ulovlig taxakørsel. Sagerne er prøvesager, og dommen kan betyde bøder til 1.500 andre tidligere Uberchauffører, som Københavns Politi har sigtet. Uber lukkede den 28. marts i år, da Folketinget havde vedtaget en ny taxalov, som skærpede kravene til taxakørsel.

● DEN DÅRLIGE NYHED

Regeringen vil lukke Døvefilm. Der er mange dårlige ting i regeringens finanslovsforslag. En af dem er at fjerne bevillingen til Døvefilm, der som de eneste producerer tv-programmer på tegnsprog med værter, der har tegnsprog som modersmål. Uden bevillingen vil Døvefilm være nødt til at lukke, og det vil gå ud over en gruppe af døve mennesker, der har store problemer med at læse og forstå. De vil få svært ved at holde sig orienteret om, hvad der sker i samfundet.

● CITATET

» Det er absurd, at der skal stå soldater langs den danske grænse i fredstid. Forsvaret bør kun bruges, hvis der er krig. Soldaterne er heller ikke uddannet til at løse de civile opgaver. Vores politifolk har jo årelange uddannelser i lige præcis det. «



Eva Flyvholm,
Enhedslistens forsvarsordfører

Foto: Mark Knudsen

REGERINGENS SORTE UGE

På en enkelt uge lancerede regeringen et skatteudspil, et erhvervsudspil og et finanslovsudspil. Til sammen vil de give skatterabatter til de rigeste, skade klimaet og tage penge fra velfærden og dem, der har mindst.

● Økonomi

Pelle Dragsted, finans- og erhvervsordfører

Danmarks 1000 rigeste personer kan se frem til at lune sig med omkring 200.000 kroner mere om året, hvis regeringens skatteudspil bliver til virkelighed. En direktør, der tjener tre mio. kr., vil få lidt over 80.000. Og direktøren, der "kun" tjener en million, kan snolde for 27.000 kroner ekstra.

Når skattereformen er fuldt indfaset i 2023, vil den HK'er, som Lars Løkke ellers har gjort til hovedperson, få 5000 kr. mere ind på kontoen. Og folkepensionisten, førtidspensionisten, den studerende og den arbejdsløse får ikke en bøjet femøre.

Regeringen vil også sænke skatten på penge tjent på at spekulere i aktier og værdipapirer. Og igen på en måde, der sikrer de rigeste danskere de største skatterabatter.

De fattige betaler

Ikke alene er der nul kroner til pensionister, studerende og arbejdsløse. De skal oven i kø-

bet betale en god del af regningen for skatterabatterne til direktør-Danmark. En milliard kommer fra nedskæringerne i kontanthjælpen. Men det stopper ikke dér. I forslaget kan man nemlig læse, at regeringen vil finde mere end fem milliarder mere gennem det, de kalder "justeringer i overførslerne". Men fem milliarder er ikke justeringer. Der er tale om et beløb, der svarer til ti gange de nedskæringer, der fulgte af kontanthjælpsloftet. Hvem der skal betale, ved vi ikke, for regeringen vil ikke fortælle det.

Det største beløb vil regeringen dog snuppe fra velfærden. Otte milliarder skal tages fra det såkaldte "råderum". Det betyder, at der ikke engang vil være penge nok til at fastholde den velfærd, vi har i dag, når der i de kommende år kommer flere ældre. Det betyder færre besøg fra hjemmehjælpen og mindre hjælp til et stigende antal demente – medmindre vi skærer andre steder i kernevelfærden. Det er uansvarligt, men det er også udtryk for et eklatant løftebrud fra Lars Løkke. Den gang Lars Løkke rundbarberede efterlønnen og øgede vores tilbagetrækningsalder, sagde han til danskerne, at det var nødvendigt, "hvis der skulle være råd til velfærd i fremtiden". Men nu kommer han og vil bruge det råderum, som reformerne har skabt, til at sænke skatten, mens velfærden udsultes.

Mere biltrafik – ringere uddannelse

Regeringens udspil er også dybt uansvarligt set fra en klimavinkel. Mens der skæres dybt i DSB,

skal biler gøres billigere og nye motorveje etableres. Trafikkens CO₂-udledning vil vokse sammen med trængselsproblemerne. Regeringen vil også fortsætte grønthøsteren på hele uddannelsesområdet, som må skære milliarder over de kommende år. Oveni al den anden elendighed kommer voldsomme nedskæringer på arbejdstilsynet og indsatsen mod social dumping.

Om regeringens forslag bliver til virkelighed er dog langt fra sikkert. For de skal bruge Dansk Folkepartis stemmer for at få flertal. De kommende uger og måneder vil vise, om Dansk Folkeparti vil holde, hvad de har lovet, eller om de vil deltage i Lars Løkkes løftebrud.

HER SKÆRES DER

Uddannelse: Erhvervsuddannelserne mister én milliard kroner (ud af otte milliarder kroner).

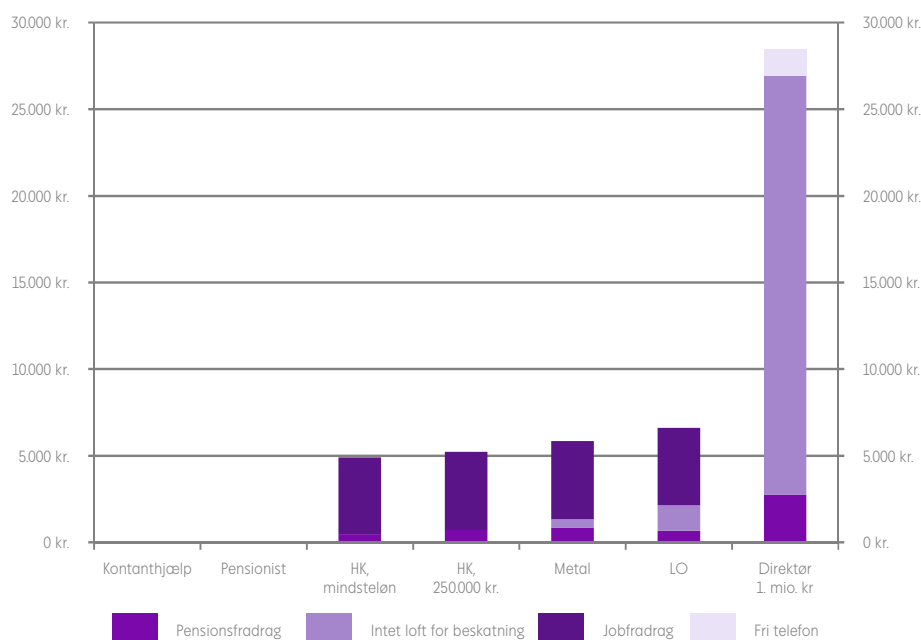
DSB: Der skæres 207 millioner stigende til 829 mio. i 2021.

Arbejdstilsynet: ni mio. kr. stigende til 65 mio. kr. i 2019.

Forbrugerrådet Tænk: fem mio. kr. (ud af 17 mio.).

Døvefilm: Ingen bevilling – 7,2 millioner kroner (ud af 9,3). Den eneste indtægt herudover kommer fra DR, som betaler 2,1 mio. kr.

Gevinst af skattelettelser for familietyper, 2017-priser



Som det ses, er der massive forskelle på gevinsterne i regeringens foreslåede skattelettelser. Almindelige lønmodtagere får en gevinst på 5.000-7.000 kr. om året, mens en direktør med en årsløn på ca. 1 mio. kr. vil have en gevinst på 28.000 kr. Figuren viser de samlede gevinster ved indførelse af nyt skattefradrag: indbetaling til pension, pensionsindbetalinger som grundlag for beskæftigelsesfradrag, fjernelse af loft over beskæftigelsesfradrag, nyt jobfradrag samt fjernelse af skat på fri telefon. Ser man på personer med meget høje lønningerne, så bliver gevinsterne endnu større. En direktør med en årsløn på 3 mio. kr. vil have en gevinst af skattelettelserne på 85.000 kr. mens en direktør med en løn på 8 mio. kr. vil få en gevinst på 235.000 kr. om året i skattelettelser.

Kilde: AE pba. Skatteministeriets Familietypemodell (vers. ØR dec. 2016)

VELFÆRDENS HELTE

Enhedslisten lancerede i starten af september kampagnen: "Velfærdens helte". Den tager afsæt i de velfærdsudspil, Enhedslisten kom med i forbindelse med sommergruppemødet i august – og så skyder den for alvor regions- og kommunalvalgkampen i gang.

● Kampagne

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

Kampagnen portrætterer: En jordemoder, en pædagog, en SOSU-assistent, en sygeplejerske, en skolelærer og en kloakarbejder – alle offentligt ansatte. Idéen bag kampagnen er at sende et budskab om, at vi skal skabe bedre vilkår for de mennesker, der hver dag arbejder hård for vores fælles velfærd.

Som en del af kampagnen kører der annoncer i flere landsdækkende dagblade, og der hænger plakater på stationer og i busskure i flere større byer. Kampagnen kører også på Enhedslistens hjemmeside og på sociale medier.

Kampagnen er en del af valgkampen op til

regions- og kommunalvalget i november. Vores lokalafdelinger vil gå på gaden og møde både velfærdens helte og alle os andre, der møder dem i vores dagligdag i børnehaven, på skolen, på sygehuset, på plejehjemmet, i ældreboligen eller hjemme hos os selv.

Fair løn, mere tillid og flere kollegaer

Enhedslisten kom i forbindelse med sommergruppemødet i august med tre udspil, som kampagnen tager udgangspunkt i.

Det handler om, at kvindedominerede fag i det offentlige skal have en mærkbar lønstigning ved næste offentlige overenskomstforhandling i 2018. Det handler også om at vende udviklingen, så de lavest lønnede i velfærdens får det, de er værd, og lønstop for de offentlige chefer, indtil de lavest lønnede er kommet mere på niveau.

Vi vil skabe 27.000 nye arbejdspladser i den borgernære velfærd som: daginstitutioner, folkeskolen og inden for sundhed, psykiatri, ældrepleje og handicapområdet. Og så handler det om at have tillid til velfærdens helte: Væk med produktivitetsskravet på sygehusene allerede i 2018. Stop styringen med måltal i politiet og folkeskolen ud af PISA-regimet med afskaffelse af obligatoriske tests.

Plakaterne til kampagnen "Velfærdens helte".



NYT FRA FOLKETINGET

Ny togfond udenom regeringen

Enhedslisten har sammen med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF og Radikale Venstre vedtaget en ny aftale om at styrke togfonden med to milliarder kr.. Det betyder bedre togdrift i hele Danmark.

– Vi står fem partier, der er blevet enige om at tilføje to milliarder til den kollektive transport. Det sker ugen efter at de tre regeringspartier præsenterede deres vision for vores togdrift – nemlig at spare to milliarder på DSB. Så er skillelinjerne i dansk politik jo klare og tydelige. Der er dem, der vil udvikle, og dem, der vil afvikle. For alle de danskere, der kommer rundt med vores tog, er det jo godt, at det er denne kreds af partier, der har flertallet, siger Henning Hyllested, transportordfører.

Særlige herberger for unge hjemløse

Den seneste hjemløsetælling viser, at antallet af hjemløse er steget fra 4.998 i 2009 til 6.635 hjemløse i 2017. Hjemløsheden blandt unge er fordoblet i perioden. Enhedslisten mener, denne fordobling skyldes den særligt lave ugedyelse, der blev indført i kontanthjælpssystemet under SRSF-regeringen. Denne lave ydelse skal afskaffes, men det er også nødvendigt med en styrket indsats rettet mod de unge hjemløse.

– Derfor foreslår vi, at der oprettes særlige ungeherberger og hybler i alle større byer, som kun er for de unge. Kommer de på de helt almindelige herberger i de hårde miljøer, vil deres problemer højst sandsynligt kun blive større, siger Pernille Skipper, socialordfører.

Stop ressourcspildet

I august holdt Enhedslistens folketingsgruppe sommergruppemøde på plejehjemmet Smedegården i Aalborg Øst. Gruppens grønne udspil handlede om at lave lokale løsninger, der bekæmper ressourcspild og sætter mere fokus på genbrug og grøn omstilling.

Udspillet hedder: "Kommuner skal bekæmpe ressourcspild med genbrugsbutikker". Med det lægger Enhedslisten op til, at alle kommuner opretter genbrugs- og upcyclingsbutikker (butikker, hvor man kan få hjælp til at gøre sine ting mere brugbare). Det skal sætte gang i det direkte genbrug lokalt og give borgerne og kommunen mulighed for at være med til at forlænge levetiden af vores ting og sammen bidrage til et mindre forbrug.

HER KOMMER LISTEN – DANMARKS NYE PROGRESSIVE PODCAST

I Enhedslistens nye podcast inviteres lytterne ind på Christiansborg for at diskutere aktuelle, politiske emner med nye gæster hver uge. Podcasten kan findes på enhedslisten.dk eller i iTunes.

● Medier

Sissel Moos, Rød+Grøn

Enhedslisten kom med på podcast-bølgen, da partiet tidligere på måneden udgav sin første udsendelse. Bag mikrofonerne sidder Pernille Skipper sammen med Mai Villadsen, der arbejder som politisk rådgiver på Christiansborg. I selskab med en ugentlig gæst sætter de fokus på aktuelle politiske emner ud fra et venstreorienteret perspektiv. Gennem en række programmer diskuteres emner som bandekonflikt, LGBTQ-retigheder og finanslov.

Et rum for tvivl og nuancer

Idéen med podcasten er at lave en kanal, hvor Enhedslisten kan grave dybere ned i aktuelle sager for at bidrage til mediebildet med nye

og venstreorienterede vinkler, som normalt ikke får lov at fylde i æteren.

- Verden er ikke altid sort-hvid, heller ikke for Enhedslistens medlemmer og folketingspolitikere. Vi oplever alt for ofte, at der ikke er rum til tvivl, spørgsmål eller nuancer i medierne. Jeg håber, at vores podcast bliver et indblik bag om kulisserne på Christiansborg og et sted, hvor vi kan snakke om nuancer og usikkerheder også på venstrefløjen, fortæller Pernille Skipper.

Hver uge inviteres en ny gæst ind på Christiansborg til at være med i podcasten. Gæstens rolle er at gøre værterne klogere på et aktuelt emne, som kræver rum for at blive diskuteret andre steder end på de sociale medier.

- Politiske partier har en stigende tendens til at kommunikere i tweets på 140 tegn, hurtige Facebook-opdateringer, avisoverskrifter og korte TV-klip. Med podcasten går vi i den helt modsatte retning og bruger omkring 25 minutter på at gå i dybden med politiske emner, tilføjer podcastens anden vært, Mai Villadsen.

Vil ramme nye vælgere

Podcasten er for alle, der kan lide at lytte til taleradio om aktuelle emner. Er man venstreorienteret eller politisk engageret, vil man især

finde indholdet interessant. Desuden forsøger podcasten også at nå unge, der i mindre grad orienterer sig i traditionelle politiske nyhedsmedier.

- Vi håber, at podcasten kan nå nogle unge, som normalt ikke følger så meget med i de kendte politiske medier. For dem kan Listen være en god indgangsvinkel til politik fra et venstreorienteret perspektiv, fortæller Mai Villadsen.

Hun opfordrer lyttere og medlemmer til at skrive ind, hvis man har en god idé til et emne. Du kan skrive ind med din idé til værterne på podcast@enhedslisten.dk.

» Med Listen kan vi bidrage med et mere dybdegående blik på aktuelle sager, der fylder i mediebildet, men som bliver hastet igennem nyhedsstrømmen og bærer præg af regeringens retorik. «

Pernille Skipper, Enhedslistens politiske ordfører og vært på partiets nye podcast.

HVAD ER EN PODCAST?

En podcast er et radioprogram, som er publiceret sådan, at du kan lytte til programmet, når det passer dig. Så ligegyldig om du er på vej på arbejde på cyklen eller i fuld gang med at lave aftensmad, er programmet tilgængeligt for dig, når du har lyst til at lytte til det.

Du kan abonnere på programmet, så du automatisk får overført nye episoder til din telefon. Du kan abonnere på podcasten i iTunes.



Du kan lytte til podcasten Listen på Enhedslisten.dk eller i iTunes på din podcast-app på telefonen.

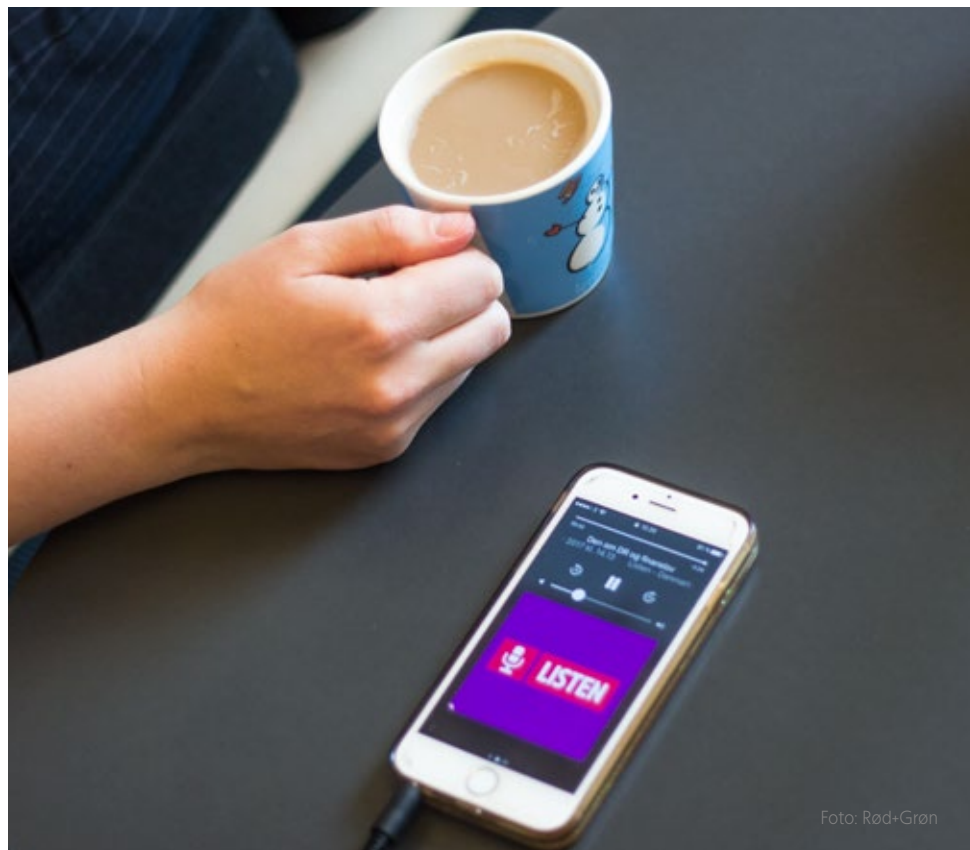


Foto: Rød+Grøn

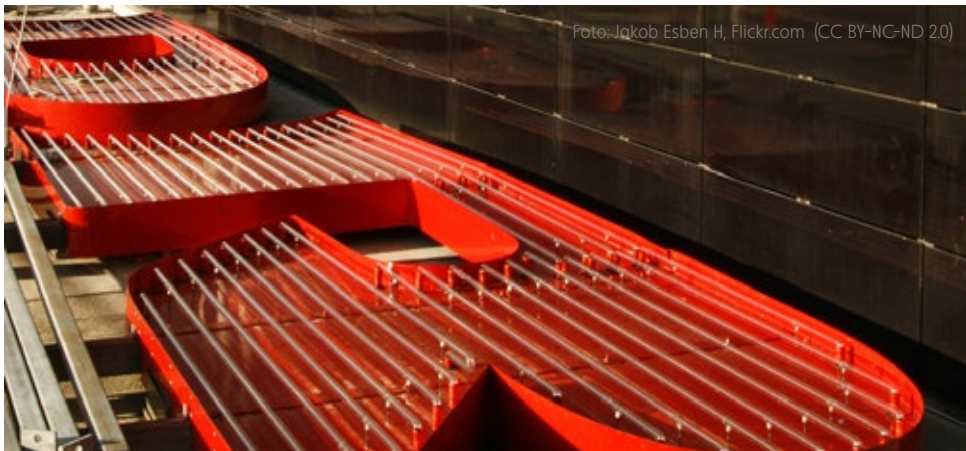


Foto: Jakob Esben H, Flickr.com (CC BY-NC-ND 2.0)



Line Barfod er advokat, tidligere folketingsmedlem for Enhedslisten og sidder nu i hovedbestyrelsen og forretningsudvalget for Enhedslisten. Derudover sidder hun i bestyrelsen hos Danmarks Radio. Foto: Rune Johansen

PUBLIC SERVICE SKAL SIKRE DEMOKRATISK DELTAGELSE

Diskussionen om, hvordan Danmarks Radio skal finansieres, er endnu en gang taget til. Rød+Grøn har talt med Line Barfod, der sidder i bestyrelsen hos Danmarks Radio.

● Medier

Sissel Moos, Rød+Grøn

Det er kun et par uger siden, at overskrifterne i dagspressen var fyldt med afsløringer om DR og deres chefers lønninger. Tidligere har Dansk Folkeparti foreslået at skære en fjerdedel af DR's budget, og senest har også Venstre tilsluttet sig koret af stemmer, der ønsker at skære ned på DR. Så man kan ikke ligefrem sige, at opbakningen til DR er stor for tiden.

Line Barfod, bestyrelsesmedlem i DR, fastholder imidlertid, at DR som public service-medie er vigtig for samfundet og demokratiet.

- Det, at have danske medier, der kan sørge for, at vi har en god samfundsdebat, er en vigtig del af vores demokrati. Det er DR's ansvar, men det er også vigtigt, at vi har en mangfoldighed af medier. Derfor bør man se mere bredt på, hvad vi kan gøre i forhold til de store multinationale medier som Google, Facebook og YouTube. Og vi bør se på, hvordan vi kan sikre modeller, der gør, at både public service og en mangfoldighed af private danske medier kan overleve, siger hun.

Åbne skattelister som i Sverige

I debatten om DR's cheflønninger har Dansk Folkeparti krævet lavere lønninger til generaldirektøren, mens flere har krævet mere åbenhed om lønniveauet.

- Jeg synes helt principielt, at man godt kunne have åbne skattelister, ligesom man har

i Sverige. Det er bare ikke de vilkår, der er i dag. Indtil for nyligt har der fra især borgerlig side været en anden holdning til DR's og andre offentlige virksomheders lønninger, som man mente skulle ligne det private erhvervsliv. Men nu er der fokus på at have åbenhed omkring mediechefers løn generelt, konstaterer Line.

Dyrt men nødvendigt

Line Barfod erkender, at public service-medierne kræver mange ressourcer, men hun finder dem fuldstændig afgørende, hvis vi skal sikre, at vores børn ser danske udsendelser med dansk sprog, bygget på dansk kultur.

- Sørger vi ikke for, at den danske befolkning ved, hvad der foregår i Danmark, risikerer vi, at en del bliver hægtet af. Så bliver det kun få, der diskuterer - som nemt kan forføre befolkningen. Hvis vi vil have indhold, vi er trygge ved, som vores børn kan lære noget af og kan spejle sig selv i, så er vi nødt til at lave danske udsendelser. Det er det, vi skal bruge ressourcerne på, mener Line Barfod.

Hun påpeger samtidig ironien i, at man mister præcis en del af det, Dansk Folkeparti står for, ved at skære en fjerdedel af DR's budget væk.

Det handler om demokrati

I forbindelse med efterårets kommunal- og regionsvalg har DR Fyn, TV2 Fyn, Jysk Fynske Medier og Syddansk Universitet indgået et samarbejde, der handler om at sikre, at flere unge mellem 18-25 år stemmer den 21. november. Projektet er startet, fordi de forskellige medier er enige om, at det er en fælles udfordring at nå de unge og få dem til at bruge deres stemme. Det er et projekt, som Line er særdeles begejstret for. Sådanne samarbejder er nemlig vigtige for, at public service-medier kan leve op til deres ansvar.

- Jeg håber, at man begynder at forstå, hvor vigtig DR er, og hvilke udfordringer, vi står overfor. Vi er nødt til at finde nogle løsninger sammen med andre public service-medier men også private medier. Det skal man erkende og starte politiske initiativer, der tager højde for.

DR'S BESTYRELSE

Den består af 11 medlemmer, som bliver valgt for en periode på fire år. Tre medlemmer er udpeget af kulturministeren, seks af Folketinget og to af medarbejderne i DR.

For perioden 2015-2018 sidder følgende bestyrelsesmedlemmer:

- Michael Christiansen er formand og udpeget af kulturministeren
- Nanna Kalinka Bjerke er udpeget af kulturministeren
- Dan Boyter er udpeget af kulturministeren
- Trine Gregorius er udpeget af Socialdemokraterne, næstformand
- Lars L. Nielsen er udpeget af Radikale Venstre
- Line Barfod er udpeget af Enhedslisten
- Torben Dalby Larsen er udpeget af Venstre
- Katrine Winkel Holm er udpeget af Dansk Folkeparti
- Dennis Nørmark er udpeget af Liberal Alliance
- Stig Paulsen er valgt af DR's fastansatte medarbejdere
- Hanne Ried Larsen er valgt af DR's fastansatte medarbejdere



NATUREN ER TRÆNGT OP I EN KROG

På landet breder det industrielle landbrug sig. I byerne er naturen flere steder reduceret til mælkebøtterne mellem fliserne og en friseret græsplæne i parken. Naturen er presset – men Enhedslisten har en plan.

● Natur

Ida Marxen Søndergaard,
miljøpolitisk rådgiver

Naturen kan noget særligt og har stor betydning for vores livskvalitet og sundhed. Derfor er det også vigtigt, at vi alle sammen kan opleve en rig natur i vores nærområde. Uanset om man bor i Randers eller i Nordvest – uanset om man bor på landet eller i byen.

I forbindelse med Naturens Dag den 10. september lancerede Enhedslistens miljøordfører Maria Reumert Gjerding derfor et grønt udspil til, hvordan én grøn milliard om året de næste tre år kan være med til at skabe mere tilgængelig og mere mangfoldig natur. Den grønne milliard skal gå til en 'Natur til folket'-pulje, som kommunerne kan søge til en lang række tiltag, der fremmer naturen i kommunerne. Forslaget

finansieres ved at indføre kørselsafgift på lastbil-trafik i lighed med den, som blev droppet med Vækstplan Danmark.

Mere skov og allemandsret

Størstedelen af de skove, vi har tilbage, er produktions-skove. Her står træerne i strømlinede rækker, og arterne er få. Skal vi have biodiversiteten og magien tilbage i vores skove, skal vi have mere urørt skov med store græssende planteædere, ingen dræning og lysåbne arealer – gerne i store, sammenhængende områder. Her spiller kommunerne en vigtig rolle. For at understøtte denne udvikling skal kommuner kunne søge om medfinansiering til etablering af ny kommunal ejet skov og urørt skov i eksisterende skove via 'Natur til folket'-puljen.

Statsskovene udgør kun 18 procent af vores samlede skovareal. Rigtig mange af skovene i

Danmark er altså private og dermed skove, hvor man kun må færdes på stierne og i et afgrænset tidsrum. Statsskovene er også ujævnt fordelt over landet, og mange har derfor lang vej til en skov, hvor de kan plukke svampe eller tumle med børnene i skovbunden. Skal alle have glæde af naturen, må flere naturområder gøres tilgængelige. Der bør derfor indføres en dansk version af allemandsretten. Det skal være tilladt at færdes mere frit, og ordningen med fri teltning, der fungerer i statsskovene nu, skal også muliggøres i private skove. Selvfølgelig under hensyntagen til fugle- og dyreliv og med mulighed for at begrænse den i sårbare områder.

Vilde grøftekanter og naturrum i byerne

I Aarhus og flere andre kommuner har man valgt at forvandle kilometervis af grøftekanter til blomstrende oaser. Alle kommuner bør følge eksemplet fra Aarhus, hvor man har brudt med årtiers vanetænkning med hensyn til driften af grøftekanterne. Det skal være muligt for kommunerne at søge om midler til etablering af vilde grøftekanter via 'Natur til folket'-puljen, for det koster lidt mere i anlægsfasen, når der skal laves vild natur. Over tid er det dog samlet set ikke en merudgift.

Naturen kan noget særligt og har stor betydning for vores livskvalitet og sundhed. Derfor er det også vigtigt, at vi alle sammen kan opleve en rig natur i vores nærområde.

BILVASK OG ANDEN FUP OG FIDUS

Med det voksende antal leasede biler har 'bilvask' fået en helt ny betydning: Bilerne vaskes fri for registreringsafgiften.

● Trafik

Karl Vogt-Nielsen, grøn rådgiver

Med en byge af spørgsmål har Enhedslisten det sidste halve års tid boret sig ned i en hastig udbredt praksis inden for bilkøb. Det er måske halvdelen af alle bilsalg her i 2017, der ikke længere er et normalt salg, men i stedet en leasing, hvor kunden betaler et månedligt beløb så længe bilen "ejes". Derefter vender bilen tilbage til bilforhandleren, og du leaser en ny bil.

Priserne på sådanne leasinger er raslet ned, så store dyre biler fra Mercedes, Audi og BMW vælter ud på vejene overalt. Hvordan hænger det sammen?

Lang næse til staten

Fidusen er, at skattereglerne er skruet sammen, så de kan misbruges af bilforhandlerne. De kan helt eller delvist slippe for at betale registreringsafgift, som for de større biler udgør det meste af prisen.

En stor BMW til "normal" salgspris på f.eks. 870.000 kr. koster kun 300.000 kr. for forhandleren. Ud over moms på 75.000 kr. er de resterende knap 500.000 afgiften til staten.

Men ved at lease bilen ud betales et langt mindre beløb i afgift til staten, og afgiften kan tilmed kræves refunderet, når bilen tages tilbage efter et år, idet værdien af bilen nedskrives markant. Tusindvis af biler kører i dag rundt i Danmark, uden at de nogensinde kommer til at betale en krone i registreringsafgift. Hvis bilen herefter eksporteres, kan forhandleren helt

slippe for at betale statsafgift, selvom bilen har kørt rundt på danske veje i 1-2 år. Leasingprisen kan holdes nede ved, at forhandler og kunde deler gevinsten ved den manglende afgift. Hvis bilen sælges videre som brugt bil i Danmark efter en endt leasing, kan bilforhandleren med en skattefinte sørge for, at tusindvis af kroner ikke bliver betalt i afgift. De manglende afgiftskroner bliver dermed omvæxlet til profit, og fælleskassen, der skal finansiere vores velfærd, er den store taber.

En jungle af fiduser

Da der først var enkelte forhandlere, der begyndte at misbruge reglerne, spredte fidusen sig som en steppebrand. Vi ser i dag et utal af forskellige varianter brede sig blandt de forskellige forhandlere af bilmærker i den dyre ende. Alle med det sigte at malke statskassen for de penge, som ellers skulle være betalt i registreringsafgift. Trods pres fra os og andre partier har regeringen absolut ikke travlt med at stoppe hullet i leasinglovgivningen. Det er nemlig rendyrket LA-politik ind ad bagdøren, mens milliarderne fosser ud af statskassen.

Nye alliancer

Fidus-rytteriet har dog skabt intern splid i bilkredse. Brugtvognsforhandlere og forhandlere af de billigere bilmærker, der ikke kan udnytte fiduserne, bliver klemte.

I skrivende stund forhandler regeringen og DF om omlægning af hele bilregistreringsafgiftsområdet. Her kræver DF leasingproblemet løst. Hele sagen er således et eksempel på, hvorledes det er muligt at fungere som vagthund og presse selv en borgerlig regering til at gribe ind over for grådigheden. Og hvis det ikke lykkes for regeringen og DF at blive enige, så står en samlet opposition sådan set klar til igen at tilbyde DF en aftale bag om regeringen.

Vi skal gentænke naturen i byerne. Den vilde natur skal ind i parkerne, på torvene og havnearealerne. Vi skal lade græsset gro, lade kvasset og de døde træer blive liggende. Enhedslisten vil gøre det muligt for kommunerne at søge om midler til etablering af nye vilde naturrum i byerne via 'Natur til folket'-puljen. Og så skal det sikres, at kommunerne får nemmere ved at prioritere nye vilde naturrum i byen. Det skal ikke længere være Folketinget, som detailstyrer antallet af parkeringspladser i byerne, hvis kommunen hellere vil bruge arealerne til grønne byrum. Borgere og kommuner skal i langt højere grad sættes fri, så man lokalt kan træffe langt flere beslutninger om natur og grønne byrum i byzonen.

Vi håber med udspillet at sætte yderligere gang i naturdebatten, både i Folketinget, men i høj grad også i kommunerne.

Se det samlede udspil på enhedslisten.dk.

Vi skal gentænke naturen i byerne. Den vilde natur skal ind i parkerne, på torvene og havnearealerne. Vi skal lade græsset gro, lade kvasset og de døde træer blive liggende.

Foto: Benjamin Child, Unsplash.com



BORGERRETTIGHEDERNE ER UNDER PRES

USA's sorte befolknings valgret, som blev sikret i 1965, er ved at blive rullet tilbage. Rød+Grøn ser tilbage på landets borgerrettighedskamp i en snak med historiker Gorm Gunnarsen, der er amerikansk gift og medlem af Borgerrepræsentationen i København.

● USA

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Slaveriet blev afskaffet i USA i 1865 efter borgerkrigen. Hvad skete der herefter?

- Så fulgte en periode på ca. 20 år, hvor der var en høj grad af integration og sammenhold mellem sorte og hvide arbejdere i sydstatene. Det førte til en racistisk reaktion, hvor man begyndte at behandle arbejderne forskelligt – og kræve raceadskillelse. De skulle ikke bo de samme steder, gå i de samme skoler, bruge de samme toiletter eller spise på de samme restauranter. Det lykkedes at gennemføre adskillelsen i mange lokalsamfund, men ikke alle. Statuerne af Robert Lee og andre "sydstats-helte" blev i høj grad sat op i slutningen af denne periode for at minde de sorte om deres plads. Det var en af de statuer, lokalsamfundet i Charlottesville ville fjerne i august for at fremme forsoningen. Ved afskaffelsen af slaveriet fik de sorte stemmeret, men den kom hurtigt under angreb – og i 1901 havde den sorte befolkning helt mistet politisk repræsentation.

Hvordan kunne det lade sig gøre?

- I sydstatene blev der gennemført love mod registrering af sorte vælgere. Louisiana indførte

i 1898 en lov om, at hvis din bedstefar var slave, så havde du ikke stemmeret. Hvis de sorte gik til domhuset for at registrere sig som vælgere, risikerede de at blive set af en bande, som næste dag kom for at myrde dem. Nogle af disse mange mord skete i fuld offentlighed med hele bysamfundet som tilskuere. Det skabte en dyb frygt i de nederste lag. Det holdt den sorte befolkning nede og sikrede lydlig arbejdskraft til en lav løn. I dag kan det stadig være svært at blive registreret som vælger. Folk bliver også slettet, fordi man siger, de er flyttet. Valgsystemerne bestemmes desuden lokalt, hvilket giver mulighed for valgsvindel.

- I 60'erne vandt borgerrettighedsbevægelsen en stor sejr med "Voting Rights Act". Den stadfæstede lige og almindelig valgret, som de føderale myndigheder skulle sikre. Loven fulgte efter delstaternes overgreb på fredelige protester i Alabama og Mississippi, som viste hele landet, hvordan den hvide elite sad på hele magten. De føderale myndigheder sendte hæren til de to stater for at sikre borgerrettigheder. Det var en stor sejr, som førte til en omfattende registrering af sorte vælgere.

Hvilken rolle spillede borgerretsbevægelsen ellers for halvtreds år siden?

- Det var en ikke-voldelig bevægelse, som arbejdede imod adskillelsespolitikken. Den førte kampagner, f.eks. for sortes ret til at komme på "hvide" universiteter og få servering på restauranter. I bussen skulle de sorte give deres sæde til de hvide, når de kom ind. De love brød man – fredeligt og i fuld offentlighed. I samme periode blev fjernsynet udbredt i USA, og det gjorde den civile ulydighed ekstremt effektiv, når folk kunne se den symbolske trods og handling mod uretfærdighed.

- Den fredelige kamp stod i stærk kontrast til racismen, som betjente sig af vold og frygt. USA er jo et samfund, der bygger på vold. Man har ryddet jorden for indianerne og dyrket den ved hjælp af sorte menneskers arbejdskraft under konstante trusler om vold. Borgerretsbevægelsen er også blevet mødt med vold – Martin Luther King myrdedes i 1968, samme år som justitsministeren Robert Kennedy, der stod bag "Voting Rights Act" i 1965.

Hvor er forbindelsen til USA og Trump i dag?

- Lovgivningen er blevet rullet noget tilbage allerede i den sidste kongresperiode, og nu har Trump sagt, at registreringen af vælgerne ikke er noget, centralmagten skal blande sig i. Det er en stor katastrofe, at centralmagtens ansvar for stemmeretten er rullet tilbage. Manipulation med dannelse af valgdistrikter griber mere og mere om sig. Du har valg i enkeltmandskredse i USA. Det betyder, at du kan få dine modstandere til at tabe valget, selv om de er i flertal. I North Carolina fik Demokraterne lige så mange stemmer som republikanerne – men 77 procent af repræsentanterne i Kongressen er republikanere. Forklaringen er, at det er en republikansk guvernør, som har opdelt distrikterne.

Er der en modbevægelse mod Trump i USA?

- Ja, især de unge reagerer meget stærkt mod Trump. Der er meget bevægelse for integration og social retfærdighed. Det springende punkt er ikke god vilje, men om organiseringen kan blive stærk nok. Der mangler radikale, masse-demokratiske organisationer, der når ud i hele landet.



Foto: Thomas Hawk, Flickr.com (CC BY-NC 2.0)



Foto: Rødt, Instagram @stemroedt



VENSTREFLØJEN KOMMER PÅ STORTINGET

For fem år siden overtog en yngre generation ledelsen i Rødt. Siden da har venstrefløjspartiet, der blev stiftet i 2007, været igennem en fornyelsesproces. Stortingsvalget i september skulle vise, om strategien havde virket.

● Norge

Asger Hougaard, Rød+Grøn

I løbet af aftenen tikker resultaterne ind. Rødt går frem med 1,3 procent og ender på 2,4 procent. Partiet klarer ikke spærregrensen men får et kredsmandat i Oslo. Rødt er kommet ind, og det er en kæmpe succes, men det er sket med en bittersød smag i munden.

Samlet set får den røde blok omkring 16.000 flere stemmer end blå blok, men på grund af det norske valgsystem ender højrefløjen med at beholde statsministerposten med 89 mod 80 mandater.

Lokal tilstedeværelse skaber forandring

I Rødt mærker man, at opfattelsen af partiet er ved at ændre sig, og i år er partiet gået frem i hele landet. Selvom man ikke har brudt spærregrensen, så har noget alligevel forandret sig i norsk politik.

Det oplever Ali Mirahmadi, der er et af de lokalt aktive Rødt-medlemmer.

– Jeg er blevet spyttet på, bandet af, har fået trusler, og jeg er blevet kaldt alt fra 'kommunistdjævel' til 'homomafia'. I år har jeg kun oplevet smil, nysgerrighed, kram og en masse klap på skulderen, siger Ali.

Sammen med mere end 100 folkevalgte i byråd, bydelsudvalg og 'fylkesting', er Ali en af dem, der dagligt viser Rødt som et nærværende alternativ i norsk politik.

Inspiration fra udlandet

Enhedslisten har fungeret som en væsentlig inspiration og har en særlig plads i hjertet hos Rødt.

– Vi har lært meget af, hvordan Enhedslisten har arbejdet strategisk med at forny partiet uden at gå til højre. Enhedslisten er lykkedes med at skabe en bred og slagkraftig venstrebevægelse, som sætter dagsordener i dansk politik. Vores projekt handler om det samme i Norge; vi bygger en folkebevægelse mod forskels-Norge, siger partisekretær Mari Eifring.

Også Syriza, Podemos, Jeremy Corbyn og Bernie Sanders kan spores i den kultur, der har været med til at forme Rødt som parti. Meget beskrivende for processen er, at forlaget Mani-

» Vi har lært meget af, hvordan Enhedslisten har arbejdet strategisk med at forny partiet uden at gå til højre. Enhedslisten er lykkedes med at skabe en bred og slagkraftig venstrebevægelse, som sætter dagsordener i dansk politik. «

Mari Eifring
Partisekretær i Rødt

fest, der spiller en afgørende rolle i udviklingen af den norske venstrefløj, har udgivet en bogserie om netop Enhedslisten, Syriza, Podemos, Corbyn og Sanders.

Kampagnesekretærens hemmelige våben

Et af værktøjerne, der gør, at man i dag har et medlem af Stortinget, kan man finde på partiets kontor på en sidegade i den centrale del af Oslo.

Kampagnesekretæren Reidar Strisland åbner stolt sin laptop, da han skal fremvise partiets hemmelige våben.

– Vi har haft besøg fra USA, siger han.

Programmet, han finder frem, hedder Relay, og det er udviklet af folk, der var aktive i Bernie Sanders' kampagne. I al sin simplicitet er programmet genialt.

– Det, Relay kan, er at lette kommunikationen mellem valgkampsaktivister og potentielle vælgere og aktive medlemmer, forklarer Reidar.

Rødt har via partiets egne medlemmer fået anbefalet mere end 7000 personer, som måske kan tænkes at stemme på partiet eller være med til at lave valgkampsaktiviteter.

– I stedet for at sidde med ti forskellige telefonlister og hundreder af ulæste emails, så kan vi let og overskueligt komme i kontakt med folk.

– Det er hårdt arbejde at føre valgkamp, og det kræver meget personlig kontakt. Vi har prøvet at gøre det lidt nemmere for at frigøre endnu flere kræfter – og det ser ud til at have virket, konstaterer Reidar.

Asger Hougaard besøgte Rødts valgkamp fra den 8.-12. september.



Er Danmark blevet en bananrepublik?

Nej, vil de fleste ikke tøve med at svare. Men vi ser i disse år en række sager, hvor den politiske og økonomiske elite blæser på de demokratiske spilleregler for at få deres vilje. I dette tema dykker Rød+Grøn ned i den politiske fusk herhjemme.

VI MÅ IKKE HVILE PÅ LAURBÆRRENE

Danmark ligger nr. 1 i verden på Transparency Internationals rangliste over de mindst korrupte lande. Det er en førsteplads, vi kan og skal være stolte af, og det er ikke mindst et resultat af Danmarks historie som et relativt lige, åbent og demokratisk land. Men det betyder ikke, at vi er perfekte, eller at vi ikke har vores problemer.

Pernille Skipper, politisk ordfører

Nogle gange kan det virke som om, at de politiske skandaler og problemer, der er i Danmark, bliver overset og ikke taget alvorligt – måske netop fordi titlen som det mindst korrupte land bliver en sovepude. Du vil i dette tema læse om sager, som mildest talt får én til at løfte øjenbrynene, og om problemerne, der gør korruption muligt i selv verdens mindst korrupte land.

For nylig kunne vi høre om, hvordan folketingsmedlemmer for Venstre har nydt godt af investeringer fra de kvotekonger, der lukrerer på regeringens manglende indsats mod koncentration af fiskekvoter på få hænder. Vi ser, hvordan de mest magtfulde holder sammen i små, tætte netværk af økonomiske og politiske eliter. Og vi har oplevet, hvordan politikere har fået job hos de firmaer og lobbyorganisa-

tioner, som de tidligere sad overfor. Mange husker nok også, hvordan de danske banker gav støtte til partierne bag de bankpakker, der brugte milliarder på at redde bankerne under krisen.

Fusk og lusk

Sådanne sager er der desværre alt for mange af. Flere bliver omtalt i det her nummer. De er alle kendetegnet ved, at direkte korruption ikke kan bevises, men at tingene ser temmelig skumle ud, for at sige det mildt. Det er simpelt hen ikke til at vide, om der er foregået fusk og lusk, men man tænker bestemt sit.

Derfor har vi brug for mere åbenhed – også i verdens mindst korrupte land. Fordi selv hvis korruption ikke reelt finder sted – selv hvis der faktisk ikke er skubbet noget ind under gulv-

» Danmark har i modsætning til andre lande ikke regler mod partistøtte gennem hemmelige pengeklubber. Ingen åbenhed om de lobbyistister, som politikerne taler med, og ingen regler mod, at højtstående embedsmænd og folkevalgte går direkte fra en post som beslutningstager til en post som lobbyist. «

Pernille Skipper
Enhedslistens politiske ordfører

tæppet – kan det i mange tilfælde unægtelig se sådan ud. Og det ødelægger tilliden til vores politiske system og demokrati. Med andre ord: Det skal både være rent og pænt og se rent og pænt ud.

Brug for mere åbenhed

Danmark har i modsætning til andre lande ikke regler mod partistøtte gennem hemmelige pengeklubber. Ingen åbenhed om de lobbyistister, som politikerne taler med, og ingen regler mod, at højtstående embedsmænd og folkevalgte går direkte fra en post som beslutningstager til en post som lobbyist. Og vi har i forhold til de øvrige nordiske lande mindre adgang til at følge med i, hvad der foregår i magtens korridorer, fordi vi for få år siden fik en ny offentlighedslov, der gør det markant sværere at få aktindsigt. Det er med andre ord helt sikkert muligt for Danmark at få mere åbenhed og dermed en endnu bedre score på de internationale lister.

For Enhedslisten betyder demokrati, at magthaverne må finde sig i at blive kigget over skulderen. Vi skal kunne se, hvor pengene kommer fra, hvordan beslutningerne bliver taget og hvem der påvirker dem bag facaden. Det er helt grundlæggende. Derfor bruger vi rigtig meget tid på selv at være åbne og grave os ned i de mistænkelige sager, der er. Og derfor har vi nu et tema om fusk og lusk i vores medlemsblad.

God læselyst!

DANMARK – DET MINDST KORRUPT LAND I VERDEN?

Danmark er duks i det årlige korruptionsindeks fra "Transparency International". I den anden ende ligger lande som Rusland, Kina og Nordkorea. Det passer godt ind i dansk selvforståelse. Vi er det mindst korrupte, ligesom vi er det lykkeligste land. Men når man ser nærmere på indekset, er værdien af førstepladsen tvivlsom.

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Transparency International definerer korruption som "misbrug af betroet magt til privat gevinst." Denne definition gør den embedsmand eller politiker, der misbruger sin magt, til korrupt – men ikke de private firmaer, som bestikker dem. Danske firmaers opførelse i udlandet bliver derfor ikke regnet som korruption. Dette er i øvrigt ikke i overensstemmelse med den danske straffelov, der gør det strafbart både at give og modtage bestikkelse – også i udlandet.

Transparency International stiller en meget præcis tabel op. Transparency betyder 'gennemsigtighed' på engelsk, men beregningen bag tallene er ikke gennemsigtig. Først og fremmest siger organisationen dog, at tabellen ikke måler, hvordan korruptionen er – men

hvordan opfattelsen af korruptionen er. Dette bliver ofte udeladt af medier, som refererer tallene.

Præcise tal – partiske kilder

Men hvordan er Transparency International så nået frem til sine tal? Det er de ved at samle 13 forskellige "datakilder" fra 12 forskellige fonde, tænketanke og andre magtfulde aktører i først og fremmest USA og Tyskland. Heriblandt er Verdensbanken, Bertelsmann Foundation, The Economist, Freedom House og World Economic Forum.

Bertelsmann er et tysk firma, som i firserne etablerede en fond, som laver målinger. Koncernen omfatter også Arvato, som låner penge ud.

– Bertelsmann Foundation er en af de mest effektive lobbyorganisationer i Tyskland. Den er meget interesseret i at påvirke politik, fortæller Kenneth Haar fra Corporate Observatory Europe og uddyber:

– Bertelsmann arbejder med strømlining af den offentlige sektor – med andre ord privatisering og udlicitering – og man bruger fonden som sin politiske arm til at fremme dén politiske dagsorden.

Det hører med i billedet, at ejeren af Bertelsmann sparede over to milliarder euro i arveafgifter og gaveskatter, da han i firserne overførte tre fjerdedele af Bertelsmann-gruppens kapitalandele til fonden – og skattefor-

delen fortsætter, da den årlige overførelse af dividenden er skattefri.

Formålet med fonden er altså at påvirke politiske beslutninger, og midlet er penge, som er tjent som profit og frigjort gennem skatte-tænkning.

En anden af kilderne til Transparency Internationals indeks er "World Justice Project Rule of Law Index 2016". Organisationen er stiftet af det amerikanske advokatsamfund. Afghanistans nuværende præsident sad i ledelsen af projektet, indtil han blev valgt til præsident. Et valg, der var notorisk kendt for svindel.

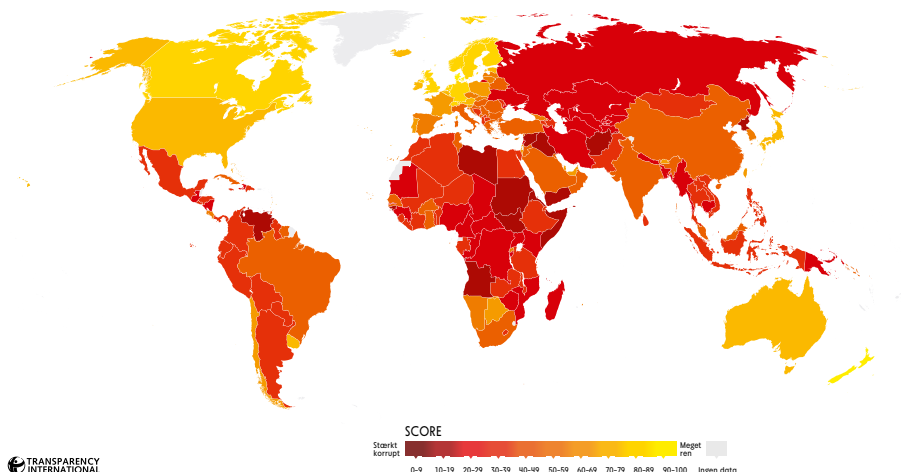
Æbler og pærer blandet sammen

Transparency Internationals indeks blander 13 helt forskellige faktorer sammen. Det er f.eks. graden af pressefrihed, regeringens kvalitet, kreditrisikoen for firmaer, muligheden for at drive forretning i et land og i hvor høj grad lovene bliver overholdt. Den danske regering er nummer to på Bertelsmann Foundations indeks over regeringsførelse. Her vurderes: "En regerings kapacitet til at styre og gennemføre politik, såvel som dens kapacitet for institutionel indlæring". Det lyder som ufortjent ros af Løkke-regeringen.

Tager man disse 13 forskellige indekseringer og ryster det hele sammen i en matematisk model, så får man en let tabel, som journalisterne kan citere og som de vestlige lande – med Danmark i toppen af kranssekagen – kan sole sig i.

Det observerede niveau i den offentlige sektor i 176 lande/områder i verden

Grafik: Transparency International



UDVALGTE LANDE PÅ TRANSPARENCY INTERNATIONALS INDEKS (2016)

1. Danmark
5. Schweiz
10. Storbritannien
15. Hong Kong
18. USA
24. Bahamas
60. Cuba
79. Kina
133. Rusland
159. Congo
166. Irak
176. Somalia



Foto: Kim Vadskær



Foto: Venstre



Foto: Liberal Alliance

EN SKANDALE ER IKKE BARE EN SKANDALE

Hvorfor måtte Eva Kjer Hansen trække sig som minister, mens Ole Birk Olesens forseelse hurtigt var glemt? Og hvorfor har Esben Lunde Larsen så mange politiske liv? Typen af fejl har selvfølgelig betydning for udfaldet, men det er også nødvendigt at se på den partipolitiske konkurrencesituation i Folketinget.

Hallbera West, PhD studerende,
Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet

I parlamentariske systemer er det som bekendt parlamentet, som videregiver magt til regeringen og statsministeren, ikke vælgeren. Til gengæld kan vælgeren med al ret forvente, at Folketinget holder øje med det, som regeringen foretager sig. Udfordringen er imidlertid, at folketingsmedlemmer ikke kun er medlemmer af Folketinget, men også af politiske partier. Partiets position i regering eller opposition har derfor stor indflydelse på folketingsmedlemmers interesse i at overvåge regeringen.

Tillidskrisen i blå blok

Ser vi på de tre eksempler på udøvelse af parlamentarisk kontrol, som Eva Kjer Hansen, Ole

Birk Olesen og Esben Lunde Larsen har været involveret i, så er spørgsmålet, hvordan vi kan forklare sagernes forskellige udfald. I Eva Kjer Hansens tilfælde handlede sagen om informationsgrundlaget for et lovforslag på miljøområdet. Her havde vi et regeringsparti, der ikke gik i takt med sine støtter hos Konservative, og det udmunder i en tillidskrise blandt allianceparterne. Spørgsmålet, om ministerens forseelse er stor eller lille, forekom mindre væsentligt.

I perioden efter regeringsudvidelsen opstod Ole Birk Olesens (Liberal Alliance) sag om krisen i PostNord. Fejlen bestod i manglende informering af forligspartiernes ordførere. Ministeren får en efter sigende "stor" næse. Folketinget udviser dog ikke den store interesse for selve sagen, og tilliden til regeringen er intakt, eftersom styringen af sagen trygt overlades til Finansministeriet uden aftale om kontrol fra Folketingets side. Kritikken kan derfor tolkes som en procedurefejl fra den uerfarne ministers side – og måske også manglende lydhørhed over for Folketingets partiers irettesættelse af ministeren.

Esben med de mange liv

Sagen med Esben Lunde Larsen og kvotekongerne er til gengæld lidt sværere at blive klog på. Tilbageholdelse af oplysninger for Folketinget ligger inden for det røde felt af procedu-

refejl, som en minister virkelig ikke ønsker at ende i. Ikke desto mindre "nøjedes" Folketinget med at formulere en kritik af ministeren, godt nok den skarpest mulige, sammen med en form for aftale om kontrol af området, denne gang fra Folketingets side.

Sagen udmunder i en skarp kritik fra rigsrevisorernes side, der foregribes af statsministeren med ændringer i ministerporteføljen, tilsyneladende for igen at redde Esben Lunde Larsen. Hvorfor det? Partikonkurrence kan også være en faktor her. Venstre har som bekendt den klemme på Dansk Folkeparti, at de ikke ønsker at indtage de "snavsede" regeringskontorer. Derfor er der grænser for, hvor store omkostninger, man får lov at påføre det regeringsledende parti, som ud over Eva Kjer Hansen også var nødsaget til at fyre Carl Holst. I denne sag har statsministeren dog også en klemme på Folketinget, da Rigsrevisionens undersøgelse også kan bruges til at vende kikkerten mod Folketinget. Det kan nemlig undre, at Folketinget for år tilbage besluttede betingelsesløst at uddelegere administrationen af fiskekvoterne.

Med disse tre eksempler i baghovedet er det nærliggende at konkludere, at udfaldet af en politisk skandale ikke altid afhænger af, hvor slem forseelsen er; det handler ofte om, hvem der begår den, og hvad de nærmeste alliancepartnere har i klemme.

BLÅ BLOK BETALER VENNERNE TILBAGE

I foråret blev bo- og gaveafgiften sat ned fra 15 procent til 5 procent frem mod 2020 for erhvervsvirksomheder. Nedsættelsen er et af de mest kryptiske eksempler på, hvordan erhvervseliten og den politiske elite i blå blok meler hinandens kager på bekostning af alle os andre.

Jonas Gielfeldt, økonomisk rådgiver

I Danmark er rigtig mange virksomheder familieejede, også nogle af de helt store virksomheder i milliardklassen. Danmark har tillige en arvebeskatning, der betyder, at man skal betale 15 procent i boafgift, hvis man arver mere end 276.000 kr. eller modtager en gave til en værdi af mere end 61.500 kr., hvis det er den nærmeste familie, der modtager arv eller gave – ellers er satsen endnu højere. Det er efter Enhedslistens opfattelse helt fair, at man beskattes af store arve. Enhedslisten synes faktisk, man burde beskatte de helt store arve over 750.000 kr. endnu mere, end man gør i dag. Grunden er, at vi ønsker et samfund, hvor man ikke nedriver store privilegier, som skaber en stor økonomisk ulighed allerede i udgangspunktet. Vi vil

gerne sikre, at alle har muligheder, hvis de har lyst og evnerne. Derfor skal vi ikke have en slags adel, der generation efter generation kan reproducere deres økonomiske og dermed også politiske og sociale magt.

Erhvervslivets trusler

En lang række af de store danske erhvervsvirksomheder, der er familieejede, står over for et generationsskifte. Afgiften på 15 procent er selvfølgelig en torn i øjet på disse, da de kan se frem til at skulle betale ganske betragtelige beløb ind til fælleskassen, når virksomhederne overdrages. Dette har igennem flere år fået virksomhederne til at klage deres nød i offentligheden ved at opstille store trusselsbilleder. F.eks. at de familieejede virksomheder måtte fyre folk, sælge virksomheden til en udenlandsk kapitalfond eller endda helt lukke virksomheden, hvis de skulle betale afgiften.

En række af Danmarks allerstørste familieejede virksomheder gik således sammen i netværket "Vækst i generationer", kontaktede kommunikationsbureauet Operate og bad dem om at lave en kampagne for at få afgiften nedsat eller helt fjernet. Operate har opbygget den meget flotte hjemmeside lgenerationer.dk, hvor man kan læse om alle de forfærdelige ting, der følger af afgiften, samt de

lyksaligheder, vi opnår, hvis bare vi fjerner bo- og gaveafgiften. Her kan man også se, hvilke virksomheder, der er med i netværket. Det er de helt store virksomheder, der er tale om: Danfoss, Ecco, Jysk, Bestseller, Haldor Topsøe, Foss, AVK – bare for at nævne nogle af de mest kendte.

Hjemmesiden indeholder en lang række rapporter, som er bestilt hos det store advokatfirma Bech-Bruun, der viser, hvordan man rent lovgivningsmæssigt kan foretage øvelsen. Der er blevet lavet en rundspørge, som viser, at et flertal af danskerne støtter, at de familieejede virksomheder arves af næste generation. Endelig er der også blevet lavet en rapport af de to CBS-professorer Morten Bennedsen og Kasper Meisner Nielsen, som netværket har bestilt og fået udgivet i samarbejde med CEPOS, der skal understøtte fortællingen om, hvor vigtigt det er at nedsætte afgiften. Rapporten vender vi tilbage til.

Netværket sponsorerer blå partier

Når man har rigtig mange penge, kan man altså både lave kampagner, hyre topprofessorer, topadvokater og mange andre til at tale sin sag, men det koordinerede lobbyarbejde stopper ikke her. Flere af de store virksomheder i netværket agerer således også sponsorer



En række af Danmarks allerstørste familieejede virksomheder gik således sammen i netværket "Vækst i generationer", kontaktede kommunikationsbureauet Operate og bad dem om at lave en kampagne for at få afgiften nedsat eller helt fjernet.

Foto: Jeremy Wong, Unsplash.com

for partier i blå blok. Den store familieejede virksomhed Foss har således både sponsoreret Venstre, De Konservative og Liberal Alliance, AVK Holding har sponsoreret Venstre og De Konservative, mens Kirk Kapital, som er ejet af en gren af LEGO-familien, har sponsoreret Liberal Alliance. Hvor meget, de præcis har støttet de borgerlige partier med, ved ingen udover partierne og virksomhederne selv, da man pt. ikke kan se de nøjagtige beløb på grund af de alt for dårlige regler om transparens ved parti-støtte. Det eneste, vi ved, er, at virksomhederne har givet mere end 20.000 kr., idet der er krav om, at donorer, som skænker så store beløb, skal offentliggøres. Flere af netværkets virksomheder har således givet de borgerlige partier direkte økonomisk støtte og kan nu se frem til meget store besparelser ved generationsskifte af virksomhederne. Det lugter fælt af en sammenblanding af interesser, og af at de store familieejede virksomheder har fået en tjeneste den anden vej – efter at have sponsoreret de blå partiers valgkamp.

En rigtig grim sag

Det duer selvfølgelig ikke for den borgerlige regering, at man bare giver gaver til sine sponsorer. Man bliver nødt til at foregive, at dette er i almenhedens interesse. Derfor har regeringen

også bygget en fortælling op om, at man sikrer de 23.000 familieejede virksomheder og de ca. 300.000 arbejdspladser, som de tilsammen står for. Dette står som bevæggrunden for lovforslaget.

Hvor kommer de tal så fra? Jo såmænd fra den rapport, som netværket af de store familieejede virksomheder selv bestilte. Alene her burde alle alarmklokker ringe. Der er jo ikke tale om en neutral analyse, men om bestilt arbejde. Det er dybt problematisk, at regeringen anvender den type "forskning". Men her stopper det ikke. Farcen udvikler sig, da den ene forfatter, professor Morten Bennedsen, udtaler i pressen, at de tal er forkerte. De 23.000 virksomheder inkluderer alle virksomheder, som skal overdrages, men om det er til næste generation, en ny ejerform, der ikke involverer generationsskifte (f.eks. ved at en fond ejer virksomheden som hos Carlsberg) eller ved et decideret salg ved ingen. Og i praksis er det langt færre virksomheder, der laver direkte generationsskifte end de 23.000. Så selv ikke denne bestilte rapport kan bakke regeringen op i dens skønmaleri af, hvad en nedsættelse af afgiften vil betyde.

Dette fik så Skatteminister Karsten Lauritzen til at udtale, at der sørme slet ikke var store nationaløkonomiske grunde til at nedsætte

afgiften. Derimod mener Lauritzen, at der er et moralsk argument bag at sænke afgiften. Det er en sjov moral, der tilsiger, at Danmarks rigeste familier skal blive endnu rigere og snyde fællesskabet for enorme beløb.

En hundedyr affære

I lovforslaget fremgik det også, at det årligt vil koste ca. en mia. kr. at nedsætte afgiften fra 15 til 5 procent. Disse tal er dog rene gennemsnitsbetragtninger. Enhedslisten stillede således spørgsmål til, hvad statskassen vil gå glip af, hvis en virksomhed til en værdi af 45 mia. kr. vil blive omfattet af afgiftsnedsættelsen. Her svarede Skatteministeriet, at i dette tilfælde ville statskassen, alene på baggrund af denne virksomhed, gå glip af over 3,5 mia. kr.! Regningen er højest sandsynligt langt større end den ene mia. kr. om året, som regeringen påstår.

Desværre blev lovforslaget vedtaget af regeringen sammen med Dansk Folkeparti. Dermed lykkedes det for det magtfulde virksomhedsnetværk at få presset sig til en kæmpe skattelettelse. Hele processen viser, hvor meget pengemagt kan omsættes til politisk magt, og den rejser endnu en gang spørgsmålet, om vi i et demokrati som det danske kan leve med så dårlig gennemsigtighed om de økonomiske interesser bag partierne.



Den store familieejede virksomhed Foss har således både sponsoreret Venstre, De Konservative og Liberal Alliance, AVK Holding har sponsoreret Venstre og De Konservative, mens Kirk Kapital, som er ejet af en gren af LEGO-familien, har sponsoreret Liberal Alliance.

Foto: Matthieu Joannon, Unsplash.com

KAN MAN BETALE SIG TIL MAGT?

Pengene strømmer fra private donorer ind i dansk politik. Det flytter den politiske indflydelse ud af Christiansborg og over til personer, der ikke er folkevalgte. Det er svært at gennemskue for almindelige mennesker, hvor pengene kommer fra – og til. Enhedslistens demokratiordfører Maria Reumert Gjerding arbejder for mere åbenhed og lighed omkring partistøtte fra private.

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

Kan man undgå habilitetsproblemer, når man modtager partistøtte fra personer og organisationer med særlige interesser – forpligter det ikke?

– Det er der en risiko for. Man kan ikke sige, at fordi man modtager partistøtte, er man automatisk i lommen på sin donor. Men hvis man kigger på det fra det andet perspektiv, kan man sige, at der formentlig ikke er nogen virksomheder eller store organisationer, der giver penge uden en forventning om på en eller anden måde at få noget igen. Hvorfor skulle de ellers gøre det? Så på den måde opstår der en relation og en risiko for, at man bliver påvirket i sin politik og har i baghovedet, hvem der er ens økonomiske sponsorer.

Er der eksempler på sager, hvor du synes, partistøtte har været særlig problematisk?

– Mærsk er et oplagt eksempel. En række aftaler, som har givet Mærsk utroligt gunstige skattefordele og skabt et meget lukrativt system i det hele taget. Det er hovedsageligt de partier, som også har fået partistøtte fra Mærsk, der har stået bag de her aftaler. Der kan man se en direkte relation mellem nogle pengestrømme ind i politik og en politik, der direkte gavner den virksomhed, der er sponsor.

– Kvotekongerne er et andet ret åbenlyst eksempel. Vi kan se, at især Venstre i ti år har ført en meget målrettet politik indenfor fiskekvotområdene, der gavner nogle helt særlige enkeltpersoner. Og de personer har kvitteret den anden vej med støtte til Venstre på forskellige niveauer: støtte til partiet, enkelte ordførere, heriblandt fiskeriordføreren, og andre. Og støtte til Løkkes prestigeprojekt: Løkkefonden. Der kan man også se en direkte relation imellem pengestrømme og den politik, der bliver ført, som helt entydigt gavner sponsorerne.

– En anden ting, man skal være meget opmærksom på, er når lobbyorganisationer er meget aktive omkring et embedsværk og f.eks. inviterer dem på fine restauranter. Så har vi også et demokratisk problem. Landbrug og Fødevarer har f.eks. meget travlt inde i embedsværket. Lobbyister må gerne mødes med politikerne – men de skal holde sig langt væk fra embedsmænd.

Du har ført udtalt, at der er for stor lukkedeh om pengestrømmene i dansk politik. Hvordan synes du, partistøttereglerne skal se ud?

– Det vigtigste ord, når vi diskuterer det her, er åbenhed. At kunne vise befolkningen, hvem

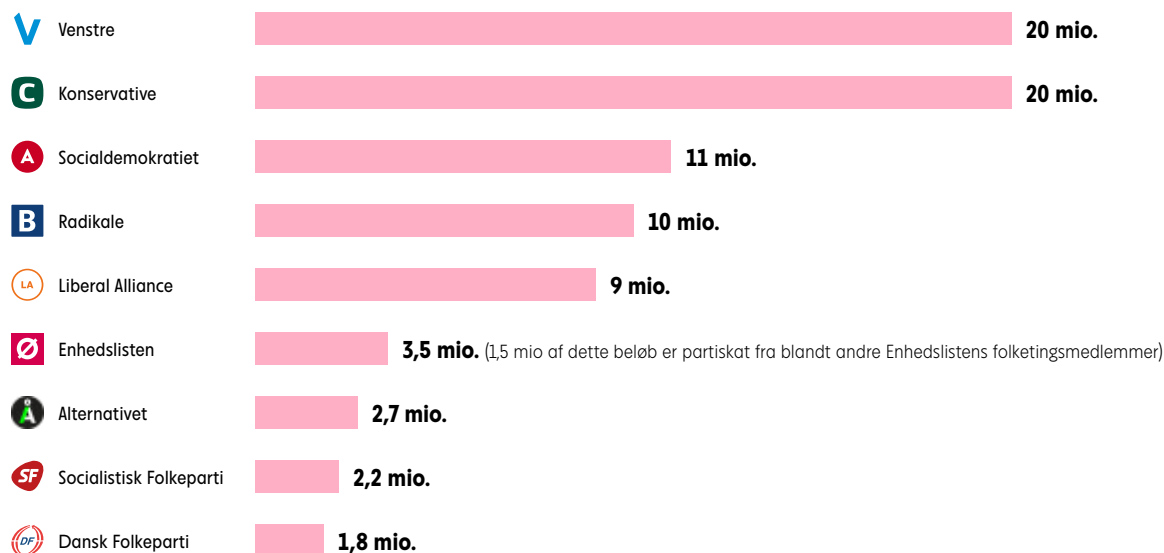
man får partistøtte fra. Så må det være op til den enkelte vælger at vurdere partierne og de enkelte politikere, når man skal sætte sit kryds: Har de fået penge fra nogle bestemte virksomheder og fører en politik, der gavner de virksomheder, eller gavner deres politik samfundet og den brede befolkning? I et demokrati som vores er åbenhed omkring pengestrømme i politik fuldstændig fundamentalt – en nødvendighed for, at vores demokrati kan fungere.

– Hvis man tog den meget ambitiøse og visionære hat på, så ville det bedste være, hvis man helt afskaffede pengestrømme fra private i politik og i stedet satte de offentlige støttemidler op, så alle partier ville få proportionelt lige meget. Så ville der ikke være denne her skævvridning, der er i dag, hvor nogle partier får enormt store beløb i partistøtte, og andre får næsten ingenting. Det er også med til at skævvride vores demokrati i forhold til, hvor store muskler man har til f.eks. kampagnearbejde.

AFTALE UDENOM REGERINGEN

I maj i år indgik Enhedslisten, Radikale, Alternativet, SF og Dansk Folkeparti et fælles løfte om at gøre partistøttereglerne mere gennemsigtige. Partierne forpligtede blandt andet hinanden på at sænke den nuværende beløbsgrænse for, hvornår man skal oplyse navnet på en bidragsyder fra 20.000 til 10.000 kroner.

Private bidrag til partierne i valgåret 2015



Kilder: Ugebrevet A4 og org.enhedslisten.dk



Foto: Tom Jervis, Flickr.com (CC BY 2.0)

MÆRSKS BØLLEMETODER

I forhandlingerne om Danmarks fossile brændsler har A.P. Møller alle dage benyttet de samme trusler, som multinationale selskaber bruger i bananrepublikker: Enten får vi vores vilje, eller også lukker vi og flytter investeringerne til andre lande.

Frank Aaen, tidl. finansordfører

Det startede i 1962, hvor det stod klart, at der var store muligheder for at finde olie og gas i vores del af verden. Olieselskaberne stod i kø for at få lov til at lede, og i vores nabolande gav man forskellige selskaber lov til i begrænsede perioder at prøve lykken. En klog strategi, f.eks. i Norge, der også oprettede et stort, statsligt engagement. I Danmark krævede A.P. Møller at få eneret til hele undergrunden i 40 år med lempelig beskatning. De krav fulgte den daværende regering.

I årene efter, da fællesskabet fik for lidt ud af olien, blev aftalen trods alt genforhandlet – men hver gang trak A.P. Møller det længste strå. Forhandlinger om at begrænse eneretten til en mindre del af undergrunden endte med, at A.P. Møller beholdt eneretten til de områder, hvor

stort set al olien befandt sig. Krav om højere skat førte til indførslen af en særlig kulbrinte-skat, der viste sig at være en nul-skat.

Trusler gav pote – og penge

I 2003, da der igen var pres på for højere skat og tilmed udsigt til, at eneretten snart ville udløbe, var der atter forhandlinger. I 2012 ville staten stå fri til at ændre vilkår, lade andre selskaber, evt. et statsligt, komme til. Men muligheden blev forpasset. A.P. Møller krævede og fik eneretten forlænget med 30 år. Den ville nu løbe til 2042, hvor al olien forventes at være suget op. A.P. Møller fik desuden en aftale, der hævede skatten meget mindre end i vores nabolande. Og værre: selskabet fik igennem, at skatten på olien ikke måtte hæves de følgende 39 år.

I de følgende år skovlede A.P. Møller, Shell og Chevron ufattelige milliarder kr. ind, meget mere end forventet. Alligevel krævede de i 2016 skattelettelse, ellers ville de lukke for den danske gasforsyning (Tyra-feltet). Metoden er kendt fra bananrepublikker: Trusler fra multinationale selskaber over for en svag stat. Den metode virkede altså også i Danmark. De fik deres skattelettelse, vedtaget af regeringen, Socialdemokraterne, SF, Dansk Folkeparti og Radikale i starten af 2017. Ikke bare for Tyra-feltet men hele den danske del af Nordsøen.

Milliarder af skattekroner til en branche, der i forvejen har alt for lave skatter.

A.P. Møllers intention var at kunne sælge sine olieinteresser for en højere pris. Og med skattelettelsen kom prisen op på 47 milliarder kr., da selskabet i august solgte sin olie- og gasforretning til franske Total. Sammen med salget af DONGs olieinteresser er stort set alt olien i Nordsøen nu på udenlandske hænder.

Blå blok i lommen på Mærsk

Det er nok for meget at tale om korrupsion i den gængse forstand, men det er dog værd at bemærke, at alle de partier, der i 2003 støttede den seneste store olieaftale, giver A.P. Møller væsentlige beløb i partistøtte. Op til valget i 2015 fik Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance samlet fire millioner kr. i støtte. Der er i forbindelse med navngivning af skibe uddelt gaver på op til 122.000 kr. Men den afgørende politiske indflydelse stammer fra A.P. Møllers placering i samfundet med deres økonomiske magt og den – ind til nu – nærmest royale holdning til selskabet, som findes både i befolkningen og i pressen. A.P. Møller har måske nok solgt ud af deres magt, men deres historiske rolle er illustrativ: Økonomisk magt kan få selv de mest velfungerende demokratier til at agere som bananrepublikker.

PROBLEMATISKE DOBBELTROLLER

Når en politiker siger farvel til Christiansborg som arbejdsplads, betyder det langt fra, at karrieren er slut. For mange politikere er arbejdet på Christiansborg springbræt til stillinger i det private erhvervsliv som chefer, konsulenter eller lobbyister. Enhedslisten finder det dybt problematisk, at politiske og private interesser blandes sammen, både mens politikerne stadig er i Folketinget og bagefter.

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

I 2009 sad Anders Fogh Rasmussen stadig i Statsministeriet, da han blev valgt som ny generalsekretær for NATO. I 2014 forlod Karen Hækkerup Justitsministeriet og fortsatte overraskende karrieren som direktør for Landbrug & Fødevarer, der ellers er kendt "Venstre-land". I 2015 blev forhenværende finansminister Bjarne

Corydon ny global direktør for The McKinsey Center for Government. På Christiansborg arbejdede Corydon tæt sammen med de Radikales leder Margrethe Vestager – hun sidder nu som bekendt som kommissær i EU.

Men hvad er det, der gør politikere så attraktive på topposter? Karen Hækkerups nye arbejdsgiver, formand i Landbrug & Fødevarer Martin Merrill, var ikke i tvivl:

– Karen Hækkerup viste i sin tid som fødevarerminister, at hun forstår, hvordan verdens bedste landmænd kan blive endnu bedre og tjene endnu flere penge hjem til det danske samfund.

Den ene tjeneste er den anden værd

Men tidligere politikere er ikke kun attraktive på grund af deres erfaring. Det handler også om byttemønstre, samarbejder og en speciel insiderviden. Anders Fogh Rasmussen havde brug for Tyrkiets godkendelse af ham som generalsekretær for NATO. Allerede året efter han opnåede posten, ansatte han den tyrkiske Hüseyin Dirioz som sin øverste rådgiver i forhold til missilforsvar og atompolitik. Fogh lovede også den tyrkiske præsident Recep Tayyip

Erdogan at lukke den danskbaserede kurdiske fjernsynskanal Roj-TV.

Bjarne Corydon hyrede flere gange konsulentfirmaet McKinsey, mens han var finansminister – i alt brugte Finansministeriet 89 millioner kroner på konsulentytelser fra Corydons nye arbejdsgiver. McKinsey udarbejdede blandt andet en analyse af mulighederne for udlicitering i den offentlige sektor – et stykke arbejde, ministeriet afsatte 4,5 millioner kroner til.

Karriere over ideologi

Hvem er bedre lobbyister end dem, der kender stedet indefra og kender politikken i Danmark? Lars Barfod, der tidligere var formand for de Konservative og sad 14 år i Folketinget, er lige steget i graderne hos kommunikationsbureauet Primetime, der bl.a. rådgiver om lobbyisme. En anden tidligere politiker, Henriette Kjær, der sad 20 år i Folketinget for de Konservative og har haft flere ministerposter, arbejder nu som lobbyist for kommunikationsfirmaet Rud Pedersen og har igen sin gang på Christiansborg.

De to politikere er bare to af mange eksempler på politiske jobskifter, der er problemati-

Stairway to Heaven? Trappen på Christiansborg kan føre til et job som topchef eller lobbyist i det private erhvervsliv.



Foto/kollage: Rød+Grøn

ske for demokratiet og udtryk for en tendens, hvor politikere sætter karrieren over ideologi og ønske om at ændre noget i samfundet.

Behov for en karensperiode

Enhedslisten har flere gange foreslået, at politikere får karantæne, når de forlader Folketinget, så de ikke kan gå direkte fra at være minister til at være lobbyist i det private erhvervsliv. I Tyskland er der indført en karensperiode, så man undgår, at politiske forbindelser og magt bliver misbrugt til fordel for personlige og økonomiske interesser.

Hvis politikere ikke må arbejde med f.eks. kommunikation og lobbyisme de to år, de får eftervederlag fra Folketinget, så har de ikke helt ny politisk viden at komme med til en ny arbejdsgiver. Vi kan ikke lave om på, hvad den enkelte politiker føler sig forpligtet til som politiker, men vi kan sørge for, at de ikke vender ryggen til befolkningens interesser for at forfølge en personlig karriere med dugfrisk viden fra folketingsarbejdet.

INDFØR ET LOBBYREGISTER

Enhedslisten stillede sidste år forslag i Folketinget om at indføre et offentligt tilgængeligt lobbyregister over ministres møder med eksterne aktører, herunder lobbyister, foreninger og virksomheder. Enhedslisten stillede ved samme lejlighed forslag om at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på udarbejdelse af en eller flere modeller for indførelse af en karensperiode for tidligere ministre, så de ved lov afskæres fra ansættelse hos lobbyvirksomheder og lignende.

FRA FORSVARSMINISTERIET TIL VÅBENLOBBYEN

Gitte Lillelund Bech sad i 2013 ved selvsamme forhandlingsbord, hun havde sidet ved som forsvarsminister. Men nu repræsenterede hun våbenlobbyen, som rådgiver hos kommunikationsbureauet Advice, der var blevet hyret til at sælge Eurofighter-flyet til erstatning for Forsvarets snart udtjente F16-jagerfly. Med en kontrakt til op mod 30 milliarder kroner.

REGERINGEN SMIDER GRØNNE FOLK UD AF UDVALG OG PANELER

Miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen har genstartet Bioøkonomipanelet, som blev sat på pause for et år siden. Men under dække af, at Bioøkonomipanelet nu skal have et styrket erhvervsfokus, har ministeren smidt repræsentanterne for de grønne NGO'er ud af panelet. Det er blot et af mange eksempler på, at regeringen sammensætter udvalg og paneler ud fra egne interesser.

Christian Ege, sekretariatsleder,
Det Økologiske Råd

Det tidligere Bioøkonomipanel kom med mange spændende forslag, f.eks. om at bruge græs i grønne bioraffinaderier. Disse kan producere proteinfoder, som kan erstatte importeret soja, samt en rest, som kan bruges til biogasanlæg. Forslaget blev fulgt op ved forliget i foråret om udmøntning af den såkaldte klimapulje i PSO-forliget. Her blev afsat foreløbig otte mio. kr til et storskalaforsøg.

Der er store perspektiver i grøn bioraffinering. I dag importerer vi store mængder soja fra Sydamerika – så meget, at vi beslæglægger et areal på størrelse med Sjælland til at dyrke soja til vores husdyr, især svin. Og soja produceres med alvorlige negative konsekvenser for klima og miljø.

Grønne folk luges væk

Ministeren har dog, under dække af, at Bioøkonomipanelet nu skal have et styrket erhvervsfokus, smidt repræsentanterne for de grønne NGO'er ud af panelet. Der sad tre fra henholdsvis Danmarks Naturfredningsforening, WWF Verdensnaturfonden og Det Økologiske Råd. De tre har i dialog med andre grønne NGO'er deltaget meget konstruktivt i arbejdet og bl.a. indgået i flere af de undergrupper, som har lavet anbefalinger for de forskellige typer af biomasse. Nu er det nye panel sammensat af repræsentanter for erhvervsliv samt tre uafhængige forskere.

Det er ikke første gang, at den nuværende regering på denne måde laver ensidigt sammensatte udvalg og paneler. Det samme skete med f.eks. Implementeringsrådet og med Advi-

sory Board for cirkulær økonomi. Førstnævnte er et organ, der er sat i verden for at være en bremseklods på grønne fremskridt. Formålet er at sikre, at Danmark omsætter EU-krav til danske regler på det lavest mulige niveau – ud fra en misforstået opfattelse af, at det gavner erhvervslivet at have så slappe regler som muligt.

Førerposition sættes over styr

Det er tydeligt, at regeringen har det bedst med at tale med vennerne i erhvervslivet. Men regeringen undervurderer den konstruktive diskussion, der er mellem aktørerne. Danmark er kendt i omverdenen for sin gode samarbejdskultur. Er det det, som regeringen ønsker at rive ned ved at adskille aktørerne i de, som er inde i varmen, og de som kun kan blande sig ude fra?

Desværre ser vi en klar linje i, at regeringen nedprioriterer klima og miljø, samtidig med at den forringer rammerne for dialog med civilsamfundsorganisationerne. Danmark har ellers opnået en international førerposition i kraft af vores produktion og eksport af grøn teknologi. Men den kan vi ikke opretholde, hvis vi hviler på laurbærene.

Det er tydeligt, at regeringen har det bedst med at tale med vennerne i erhvervslivet. Men regeringen undervurderer den konstruktive diskussion, der er mellem aktørerne. Danmark er kendt i omverdenen for sin gode samarbejdskultur.

DET ØKOLOGISKE RÅD

Det Økologiske Råd er en uafhængig miljøorganisation, der arbejder for en bæredygtig omstilling af samfundet. Rådet er en af de NGO'er, der for fremtiden ikke længere er en del af Det Nationale Bioøkonomipanel, fordi miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen ønsker mere fokus på erhverv og forskning.

KANDIDATER RUSTER SIG TIL VALGKAMP

I slutningen af august mødtes en stor del af Enhedslistens kandidater til kommune- og regionsvalget til et sommertræf. Rød+Grøn fangede fire af dem og spurgte, hvad de lægger vægt på i efterårets valgkamp.

● Kommune- og regionsvalg

Jeppe Rohde, Organisationsteamet

Niels Christian Petersen

Nummer fire i Esbjerg

- Vi går til valg på at få en ny politik i kommunen. Vi vil have en rød borgmester ind. Vi har en venstremand nu - en rigtig bykonge, som har været borgmester i en menneskealder. Han stiller ikke op igen, så det er nu, vi skal slå til og få gennemført et magtskifte.

- Enhedslisten har to mandater i Esbjerg byråd nu, og vi håber at kunne få tre ved det kommende valg. Vores mærkesager handler om velfærd: ældreområdet, hjemmeplejen, børn og unge. Der er nogle store besparelser i gang på de områder, som vi meget gerne skal have forhindret. De vil bl.a. lukke kræftcentret og skære ned på plejetilbud. Det er områder, der ligger mig meget på sinde.



Ditte Marie Thejsen

Nummer et i Odder

- Jeg blev indsuppleret i byrådet for snart tre år siden. Det har været spændende, lærerigt og hårdt. Der er blåt flertal i Odder Kommune, så det er ikke fordi, jeg har fået mange store ting igennem. Men jeg har fået sat emner på dagsordenen og påpeget nogle problematikker,

som jeg ikke er sikker på, at der var nogen, der havde øje for tidligere - blandt andet i forhold til miljøet.

- I Odder fylder det grønne rigtig meget. Vi er jo en landbrugskommune, så vi kommer til at tale meget om økologi og rent drikkevand, som der er store problemer med i vores kommune. Vi kommer også til at tale meget om oplandet. Der har i mange år været en nedprioritering af de områder, der ligger uden for Odder by; skolesammenlægninger, dårlig offentlig transport og så videre. Og så kommer vi til at tale om rummelighed. Vi ønsker en kommune, hvor der er plads til de flygtninge, der er kommet hertil, og tilgængelighed for mennesker med handicap.



Maja Smed Andersen

Nummer seks i Thisted

- Der foregår mange ting i kommunen, som jeg er utilfreds med. Man lukker skoler, nedprioriterer institutionsområdet og behandler ikke vores flygtninge særligt godt. Jeg er lærer til dagligt, så skoleområdet er noget, der ligger mig meget på sinde. Jeg stiller mest af alt op til kommunalvalget for at lære noget om politik og blive bedre; jeg tror ikke, jeg kommer ind.

- Jeg er taget til sommertræffet for at lære noget om at være politiker. Jeg synes, det er svært at tale til en forsamling og skrive indlæg. Det har været vildt spændende og givtigt, og jeg tager mange ting med hjem. Det er også godt at møde kandidater fra mange andre kommuner, og jeg kan mærke, at jeg er kommet det rigtige sted hen. Jeg føler mig godt tilpas, og det er mennesker, der har de samme værdier og livssyn som mig.



Svend Brandt

Nummer et i Haderslev

- Noget af det vigtigste er, hvordan vores svageste borgere har det - ældre og syge. Og hvordan miljøet har det. Men vi kigger også meget på bl.a. skoleområdet. Vi har vist gennem de sidste fire år, at selvom vi er opposition til oppositionen, så er det lykkedes os at få gennemført en hel del ting, fordi vi er velforbredte og knokler med sagerne. Så når man stemmer på Enhedslisten, så ved man, at man får en arbejdsindsats, som er ud over det gennemsnitlige. Vores mål for valgkampen er at sikre os et tredje mandat.

- Jeg er taget til sommertræffet, fordi det altid er godt at diskutere med kandidater fra andre byer og få noget inspiration. Diskutere, hvorfor man nednormerer børnehaverne i Thisted, når det allerede ser ringe ud i forvejen, og hvad de har tænkt sig at gøre ved det. Det har været rigtig fint at øve sig i paneldebatter og forskellige argumenter for og imod Enhedslistens politik. Jeg har også øvet mig i valgkampsvideoer og lavet en fin lille film, som jeg kan tage med hjem og smide direkte på internettet.





DE UNGE TRODSEDE REGNEN

Søndermarken i København er blevet til mudder i den stille, vedvarende regn. Men deltagerne på Ungdommens Folkemøde giver ikke op af den grund. De står i hundredvis foran scenerne med regntøj og paraplyer for at høre ungdomspolitikere fra alle partier. Og de deltager aktivt i workshops, debatter og politisk speed-dating. Sinem Demir og Rasmus Holme Nielsen, begge i tyverne og kandidater til Borgerrepræsentationen, var Enhedslistens og SUF's politikere på Ungdommens Folkemøde.

● Kommune- og regionsvalg

Nina Ericsson, Rød+Grøn

Ungdommens Folkemøde ligger i skoletiden, og eleverne fra udskoling og ungdomsuddannelserne er der med deres lærere. Gider de overhovedet, eller er der de der kun for ikke at få fravær?

Sinem: Jeg var meget imponeret over, hvor aktive, nysgerrige og deltagende folk var. Det er politik i øjenhøjde, fordi de taler med andre unge mennesker, som bare har sat sig en del mere ind i nogle politiske emner – os unge kandidater fra forskellige partier og organisationer.

Fik I også selv noget ud af det?

Rasmus: Til hverdag går man jo rundt i et ekkokammer. Jeg stod ved et speeddatingbord med en fra Kristeligt Forbund for Studerende. Eleverne kom og spurgte os om alle mulige emner,

og så tog vi en samtale om det. Jeg kender ingen praktiserende kristne, så det var meget givende både at høre elevernes egne tanker og den kristnes tanker om alt muligt.

Sinem: Vores telt var det sidste i rækken, og mange elever stillede samme spørgsmål til alle partier. En ung fyr kom hen og spurgte mig om Enhedslistens holdning til bandekonflikten. Jeg fortalte selvfølgelig om, at vi prøver at se det menneskelige perspektiv og går meget op i forebyggelse. At dømme efter hans reaktion, så havde alle de andre partier svaret noget med nultolerance og højere straffe, for han løsnede helt op og begyndte at fortælle mig sin historie. Han bor i en såkaldt ghetto på Amager, og der plejede at være en klub, hvor han og vennerne hang ud, og hvor de lavede mad sammen hver eneste aften. Så kom der nogle besparelser, så de kun kunne lave mad én aften om måneden. Mange af hans venner begyndte så at hænge ud med storebrorgenerationen, og nu er ti af dem, der plejede at komme i klubben, blevet bandemedlemmer. Det gjorde et kæmpe indtryk på mig, og jeg har tænkt meget over det siden. På den ene side er det rart at få bekræftet, at vores politik er den rigtige – den, der gør en forskel ude i det virkelige

» Jeg var meget imponeret over, hvor aktive, nysgerrige og deltagende folk var. Det er politik i øjenhøjde. «

Sinem Demir
Kandidat til Borgerrepræsentationen

liv – på den anden side bliver jeg virkelig desperat. Det haster altså med at få vores politik igennem, inden vi mister flere unge mennesker til banderne! Ham, jeg talte, med kunne så nemt selv være blevet bandemedlem.

Hvilket politisk emne gik de unge mest op i?

– Klima, lyder det samstemmende fra Sinem og Rasmus.

Rasmus: Jeg sad med en DF-kandidat, hvor rigtig mange spurgte ind til klima. Spørgsmålet blev hurtigt, om ansvaret lå hos staten eller den enkelte. Og jeg oplevede ikke et eneste ungt menneske, der anerkendte DF's position på klimaområdet. De kunne alle sammen godt se, at ligegyldigt, hvor meget vi som enkeltpersoner tager cyklen og spiser mindre kød, så er der stadig virksomheder, der sviner langt mere.

Sinem: De forstod alle sammen ret hurtigt, at man ikke kan spænde en god klimapolitik for en økonomisk blå vogn.

Rasmus: Fornuftig klimapolitik er antikapitalisme og socialisme.

Hvad var det bedste ved Ungdommens folkemøde?

Rasmus: At det lykkes at skabe et åbent og nysgerrigt rum, hvor man faktisk kommer i dialog. Vi unge kandidater er ikke kendte, så der går ikke selfies i den. På Bornholm sidder tilskuerne mest passivt og lytter, mens professionelle politikere debatterer. Politikerne bliver ikke efter debatterne og taler med folk. På Ungdommens Folkemøde får de unge faktisk et reelt indtryk af, hvem det er, der forvalter deres stemme.

Sinem: Det her er konstruktivt. Det er politikerdebatter jo ikke normalt. Her skaber vi bedre dialog.



CIVIL ULYDIGHED ER VORES BEDSTE VÅBEN I KLIMAKAMPEN

I slutningen af august var Enhedslisten og SUF en del af Ende Gelände, som samlede 5.000 europæiske aktivister i det vestlige Tyskland. Her stod den på demonstrationer og civile ulydighedsaktioner mod Europas største brunkulskraftværk og de enorme åbne brunkulminer i området.

● Klimaaktivisme

Aksel Johansen, klimaaktivist

"We are unstoppable. Another world is possible!"

Sådan var vi hundreder af aktivister, der sang, hver gang politiet opgav deres afspærringer og vi fortsatte mod vores mål: jernbanen, der forsyner Neurath-kraftværket med kul. Kulskraftværket er Europas største, med ti gange så stor kapacitet som Amagerværket, og det fyrer med brunkul. Som en aktivist sagde: "Hallo. Brunkul. I 2017!"

Brunkul er det ringeste fossile brændsel i brug. Lige gyldigt, hvad vi erstatter det med, så er det en gevinst for klima og miljø. Alligevel dækker det stadig over 20 procent af Tysklands energiproduktion, og landsby efter landsby bli-

ver jævnet med jorden, når de enorme åbne brunkulminer udvider.

Macho'en lagt på hylden

Vi tog af sted i en fælles aktivistbus fra Danmark. En broget flok klimaaktivister fra Enhedslisten, SUF, Klimakollektivet, Skifergas Nej Tak og folk, der var helt nye i aktivistrollen.

Torsdag morgen ankom vi til campen, hvor stemningen var præget af spænding og sammenhold. Alt er basisdemokratisk opbygget – i stor skala. I ugen op til har der været en Klimacamp med Degrowth-sommerskole, og selvom alt er sat op på en tom mark og finansieret med mikrodonationer, så spiller det med vegansk mad, toiletter og simultantolkning til alle.

Torsdag gik med forberedelser og træning til de civile ulydighedsaktioner, og fredag startede vi så. Vi gik ud i fem forskellige grupper, kaldet fingre, af nogle hundrede aktivister, mod hvert vores mål.

De fleste fra bussen gik med i den lilla og sorte queerfeministiske finger. Vi forlod lejren under kampråbet: "We're here! We're queer! The end of coal is near!". Vi aftalte samtidig at lægge machotendenser på hylden for i stedet at gøre civil ulydighed så inkluderende og trygt som muligt.

Tre fingre nåede deres mål om fredagen. Rød finger trængte ned i Garzweilerminen og fik stoppet produktionen. To andre satte sig på togskinne, så de blokerede kultoget til Neurath-kraftværket, der måtte drosle produktionen ned til halv kraft pga. mangel på kul.

Desværre måtte vi i queerfingeren nøjes med at høre de gode nyheder, da politiet havde held med et par velplacerede afspærringer tidligt på vores rute. I løbet af dagen blev aktivisterne, der sad i minen og på skinnerne, fjernet af politiet – uden sigtelser, og om aftenen forberede vi lørdagens aktioner.

Vi kan selv stoppe destruktionsen

Og hvilken lørdag: 3.000 lavede en menneskekæde rundt om den urskov, som Hambach-minen er ved at æde. Små grupper lænkede sig

Vi beviste, at hvis bare vi er mange nok, så kan vi selv stoppe destruktionsen. Og med civil ulydighed sender vi også det stærkest mulige signal til resten af verden: "What do we want? Climate Justice! When do we want it? NOW!".

Klimaaktivister fra Enhedslisten og SUF var i august med til at lukke Europas største kulkraftværk midlertidigt ned.

Foto: Ende Gelände, Flickr.com (CC BY-NC 2.0)

GRØNNE AKTIVISTER YDER HAVBRUG MODSTAND

På stranden ved 'Den Permanente' i Aarhus brænder et lille bål. I Gribsskov i den anden ende af landet er en kæmpestor opslagstavle på hjul blevet udsmykket med en smukt malet ørred i krydsfinér. Det handler om havbrug. Bålet og opslagstavlen er den lokale, folkelige modstand mod de naturødelæggelser, som havbrug vil føre med sig.

● Miljøaktivisme

Nina Ericsson, Rød+Grøn

I Aarhus står Maria Temponeras ved bålet med tæpper, varm kakao og flyers. Hun og de andre aktivister taler om, hvordan de skal få flere med, selv om der allerede kommer nye folk forbi hver søndag, når de tænder bålet. De er den aarhusianske gren af Aktion Den Korte Lunde, og de har tændt bål hver søndag hele sommeren. De har opbakning fra både lokale strandgæster, kajakpadlere og lystfiskere.

– Sagen er nemlig ikke kun et spørgsmål om ejerskabet til vores fælles hav. Forureningen af havmiljøet vil kunne mærkes af badegæster, fiskere, folk der går tur langs stranden og alle andre, der elsker og bruger havet og stranden, fortæller Maria.

Det handler om sund fornuft

I Gribsskov er det en bred forsamling af folk, der står bag opslagstavlen med fisken. Men det hele startede i Enhedslisten, hvor Gribsskov-afdelingen lavede en fælleserklæring mod havbrug.

Peter Otzen er tovholder for Gribsskov Imod Havbrug, som nu også SF, Alternativet, lokallisten Nyt Gribsskov, DF og en række foreninger har tilsluttet sig. Dansk Naturfredningsforening bidrager med faktuelle oplysninger om forureningen fra havbrug, som bliver sat op på opslagstavlen, der bliver rullet rundt i kommunen frem til kommunalvalget i november.

– Det her handler ikke om politik. Det handler om sund fornuft, siger Peter Otzen og uddyber:

– Vi lever af turisme og fiskeri her i kommunen. Og begge de erhverv er helt afhængige af et godt havmiljø.

Peter og de andre borgere fra alle kanter i Gribsskov Kommune håber, at Venstre, Socialdemokraterne og Konservative vil ende med at

støtte op om initiativet, så byrådet kan indgive en samlet protest til ministeriet. Det har et enigt byråd i Samsø kommune allerede gjort.

Få gang i lokale protester

Regeringen har med støtte fra Socialdemokraterne og DF vedtaget en lovændring, som gør det muligt at oprette de ekstremt forurenende havbrug – hvis blot man også klasker en muslingefarm op, så muslingerne kan suge noget af forureningen til sig som næring.

Ganske vist er loven vedtaget, men der er endnu ikke givet tilladelser til havbrug, og derfor er det helt relevant at protestere endnu.

Både Maria og Peter håber på, at protesterne kan forhindre, at der bliver givet tilladelser til havbrug, og de opfordrer alle til at starte protester op i deres egne kommuner. Maria har en let opskrift på, hvordan man kommer i gang med at blive en del af Den Korte Lunde:

– Hvis bålet er mindre end 1,2 m i diameter, behøver man ikke indhente tilladelse på langt de fleste strande. Inden første gang skal man lige ringe til brandmyndighederne for at sikre sig, at der ikke er særregler på netop den strand, I vil aktionere på, siger hun og fortsætter:

– Find 'Aktion Den Korte Lunde' på Facebook. Der kan I downloade en flyer, registrere jeres aktion og få den på landkortet. Opreklamér endelig! F.eks. med opslag i Brugsen og en event på Facebook. Spørg lokale foreninger, om de vil være med. Det kan være en sejklub, en vinterbaderklub eller hvem som helst, der har interesse i stranden og havet. Tænd bålet og læg et billede op. Så kommer der flere de næste gange, forklarer Maria.

fast til tønder med cement på togskinneerne eller gravemaskiner i minerne. Et par hundrede førstegangaktivister blokerede alle vejene ind til Neurath-kraftværket, og alle fingrene fra fredag samledes i én "hånd" på små 2.000 aktivister. Politiet forsøgte sig flere gange med afspærringer, men vores fredelige taktikker, hvor vi højest lader dem bagved skubbe de forreste passivt igennem politikæder, virkede. Kombineret med kampråb som "We are peaceful, what are you?" og "You're sweet, you're cute, take off that riot suit!", fratog det politiet lysten til at bruge vold mod fredelige aktivister. Dermed nåede vi uskadt op på togskinneerne, hvor Neurath igen blev tvunget ned på halvt blus.

Vi beviste, at hvis bare vi er mange nok, så kan vi selv stoppe destruktionsen. Og med civil ulydighed sender vi også det stærkest mulige signal til resten af verden: "What do we want? Climate Justice! When do we want it? NOW!".

Ende Gelände fortsætter den 3.-5. november, når klimatopmødet i Bonn starter. Her tager vi atter til Tyskland og blokerer endnu en kulmine.

Find Ende Gelände DK på Facebook, og skriv, hvis du vil med eller have besøg af en oplægsleder i din lokalafdeling.

SEJR – MEN KAMPEN FORTSÆTTER

Protesterne og den politiske opmærksomhed har nu ført til, at der ikke kommer nye havbrug i Kattegat foreløbig. Alle ansøgere har nemlig stillet deres ansøgninger i bero.

Der er dog stadig brug for kampen, selv om de aktuelle planer for burfiskeplanta-ger er i bero. Dels er der allerede ca. 20 eksisterende havbrug i Danmark, dels er de nye regler ikke taget af bordet.

BUDGETTET PÅ PLADS I KØBENHAVN: NU VENTER SLAGET OM AMAGER FÆLLED

Der blev arbejdet hårdt og hele natten, inden Enhedslisten i København kunne indgå forlig om budgettet for 2018. Nu tager vi et første skridt mod mindre ulighed i København.

● Kommunalpolitik

Enhedslistens gruppe
i Borgerrepræsentationen

Budgetaftalen mellem Enhedslisten, Socialdemokratiet, SF og DF blev forhandlet igennem langt hurtigere end de forhenværende år. Til trods for, at processen er blevet fremskyndet, har Enhedslisten på mange måder været tun-

gen på vægtskålen ved forhandlingsbordet. I år har vi prioriteret bekæmpelse af den stigende ulighed mellem de forskellige bydele og byens udsatte områder.

Færre sager per sagsbehandler

Vi har tilbagerullet store effektiviseringer og reddet alle udløb på det sociale område. På det grønne område er det lykkedes at sikre skoleveje rundt om i byen, blandt andet Nordre Frihavnsgade, der nu bliver en cykelgade.

Vi har fået vedtaget et pilotprojekt, hvor hver sagsbehandler på Lærkevej kun har 50 sager, som skal sikre de arbejdsløse en ordentlig og hurtig behandling.

Vi ved godt, at det langt fra er nok, at der kommer færre sager på Lærkevej. Sådan skal

det også være på alle jobcentre i København, men dette er et skridt på vejen. Desuden har vi afbødet regeringens værste konsekvenser af forringelser på danskuddannelser til voksnes udlændinge.

I år har vi har fået mere på kulturområdet end nogensinde tidligere. Vi har sikret udsatte børns deltagelse i kultur og foreningsliv, renoveringer af flere biblioteker og flere penge til kulturhuse. Samtidig er det lykkedes at give et kæmpe løft til hele foreningsområdet, heriblandt løft af fodboldbaner og idrætsanlæg i de udsatte boligområder. Endelig er det lykkedes at få afsat midler til Kampsportens Hus på Nørrebro, så en opførelse af huset endelig bliver en realitet.

Flere pædagoger i klubberne

Skolerne har fået et historisk beløb på 60 millioner de næste fire år. Her er der afsat 15,6 millioner til flere pædagoger i fritidsklubberne, og endelig er det lykkedes at tilbagerulle sommerferielukning i daginstitutionerne. Vi ville også gerne have gjort mere for at løfte dagtilbudene – vi har forhindret en masse besparelser – men der er stadig meget at kæmpe for.

Amager Fælled er ikke nævnt i budgettet, da vi er grundlæggende uenige med Socialdemokraterne om byggeprojektet. Skulle Amager Fælled have været med i budgettet, skulle det være med fuld fredning – og det kunne vi ikke få. Enhedslisten er ikke interesseret i at indgå et dårligt kompromis, så tager vi hellere kampen op! Der er i Borgerrepræsentationen ikke et flertal for at stoppe byggerierne lige nu, men vi kæmper hårdt for, at der i november er et rødt og et grønt flertal for et fuldt stop.

Læs mere om budgetaftalen på kbh.enhedslisten.dk.

Med en god budgetaftale på plads ser Enhedslisten i København nu frem mod næste store udfordring: kampen mod byggeprojektet på Amager Fælled. Her er vores miljøordfører i aktion på fælleden sammen med tv-kokken Nikolaj Kirk.



VI GØR SYDDJURS LIDT VILDERE

"Der er masser af liv og kampgejst på den lokale venstrefløj i Syddjurs, og megen munterhed, kunne man sagtens tilføje". Sådan skrev redaktøren i Adresseavisen Djursland, da han over en hel side fortalte om Enhedslisten Syddjurs fem års jubilæumsarrangement. Her stod den på syrisk brunch på den socialøkonomiske café Campus, som Enhedslisten også har været drivkraft bag at få etableret på Hovedgaden i Rønde.

● Syddjurs

Hasse Schneidermann,
kontaktperson i Syddjurs

På en solfyldt lørdag i august og med 70 gæster indledte kommunens borgmester, Claus Vistoft fra Venstre, sin lykønskning med at undre sig over, at vi allerede afholdt jubilæum som femårige. Måske var det bare fordi, vi i Enhedslisten bare kan lide at feste, foreslog han.

Borgmesteren mente, at de gamle ismer er blevet overhalet af konsensusfundet, hvor de fleste har det godt og de politiske uenigheder er minimale. Det var de næste indbudte talere ikke helt enige med ham i.

Enhedslisten i Syddjurs har indgået valgforbund med Socialdemokraterne og SF med det

mål, at kommunen har en rød og grøn borgmester efter valget. Og både Ole Bollesen, S, og Kirstine Bille, SF, og især vort eget byrådsmedlem advarede imod at blive del af "det fælles kommunale parti" i byrådet.

Aktive græsrodder

Vores energi-, fødevarer- og fiskeriordfører, Søren Egge Rasmussen ønskede os tillykke og høstede stor interesse og bifald for Enhedslistens vedvarende kamp mod etablering af forurenede havbrug ved Djurslands kyster.

Uden for byrådet er Enhedslisten Syddjurs blevet kendt som aktive græsrodder i den lokale fagbevægelse og foreninger. Jeppe Hansen fra "havbrugsgruppen" i den lokale afdeling af Danmarks Naturfredningsforening og Jesper Nielsen, formand for Kolindssunds Venner, ønskede således også tillykke. Formanden for LO Djursland, Torben Jakobsen, sluttede lykønsningerne af med håbet om en god valgkamp, hvor LO støtter valgforbundets ambitioner om et borgmesterskifte.

En videohilsen fra Pernille Skipper og Johanne Schmidt-Nielsen var med til at løfte stemningen – som kom helt i top, da venstrefløjens fremmeste sanger, Arne Würglér, gik på scenen og fik alle til at synge med på "Drøm om et sted", "Sang om at samle kræfter" og andre smukke sange.

Vi er ikke alene

Til jubilæet havde vi lavet en lille pjeces, der in-

deholdt program for dagen, sangtekster og de vigtigste valgtemaer. Pjecen understreger, at Syddjurs Kommune ikke kan drives som en privat virksomhed men skal være et godt sted at blive gammel, give børn en god start på livet og være frontløber i den grønne omstilling.

Vi præsenterede også vores syv byråds kandidater, og Cafe Campus' kokke og spasma-gere overrakte os en lækker fødselsdagskage, hvorpå de havde skrevet "Ensomhedslisten". Og selv om det politiske arbejde af og til opleves ensomt, så viste det flotte fremmøde og den gode stemning til vores børnefødselsdag, at Enhedslisten i Syddjurs langt fra er alene og slet ikke ensomme!

Foto: Lars Norman Thomsen



VELFÆRDSKAMPEN FORTSÆTTER EFTER BUDGETAFTALE

Enhedslisten er med i en budgetaftale med alle de andre partier i Region Hovedstaden. Det er vi, fordi vi fik igangsat en proces med at afskaffe den rigide økonomistyring, fordi problemerne med Sundhedsplatformen ikke skal forringe servicen for patienterne og fordi der ikke, som ellers planlagt, gennemføres forringelser i den kollektiv trafik.

● Region Hovedstaden

Marianne Frederik,
medlem af Regionsrådet Hovedstaden

Med budgetforliget kan vi konstatere, at alle partierne i Regionsrådet er enige om at fjerne

to procent-effektivitetskravet, da det er en stor belastning for personalet. Vi håber, at den enighed kan være med til at få sprængt det flertal på Christiansborg, der holder fast i, at der skal løbes to procent hurtigere år efter år på hospitalerne.

Det er lykkedes at komme et skridt i den retning inden for det medicinske område. Desuden bliver seks afdelinger fritaget for takststyringen, hvor man i stedet skal styre efter værdi for patienten. Det drejer sig om store afdelinger, der leverer ydelser, som svarer til en værdi på ca. to mia. kr., og har 133.000 ambulante besøg.

Penge til personale og kollektiv trafik

Ved at gå med i budgetforliget kan vi være med til at sikre, at puljepengene går til at lette personalet. Det drejer sig om en meraktivitetspulje på 128 mio. kr. og en reserve på 90 mio. kr.

Derudover bevilliges der penge til at tilpasse og videreudvikle Sundhedsplatformen.

Endelig har det været vigtigt for os at få øget bevillingen til den kollektive trafik, så det eksisterende serviceniveau kan opretholdes. Vi havde gerne set en udbygning, samt større klimapolitiske ambitioner, men andre partier prioriterer at fastholde store ressourcer til turisme- og erhvervsområdet.

Vi fik langt fra alle vores ønsker opfyldt. Der er brug for flere penge til en øget befolkning, flere og dyrere behandlinger. Der er brug for at lempe udgifts- og anlægsloftet, så der f.eks. er mulighed for køkkener med økologisk mad på alle hospitalerne, og mulighed for at udbygge den kollektive trafik samt opfylde klimapolitiske målsætninger.

Vi vil sammen med andre organisationer fortsat deltage i velfærdskampen og kampen for et bedre miljø.

REVOLUTIONEN, DER FØDTE VELFÆRDSSTATEN

Hvad har den russiske revolution, som fylder 100 i år, betydet for dannelsen af velfærdsstaten? Alt, mener Michael Schølaradt, som er forlagsredaktør hos Solidaritet. Rød+Grøn har talt med ham.

● Historie

Gunna Starck, Rød+Grøn

Efter årsmødet var vi nogle stykker, der besluttede at pudse borgerlønsidéen af. Derfor indkaldte vi til et etablerende møde for at starte et lille borgerlønsnetværk i Enhedslisten. Vi har holdt forskellige møder, og på et af dem havde vi bedt Michael Schølaradt om at komme og sige noget om lighed med udgangspunkt i Picketts og Wilkinsons bog af samme navn.

Sin vane tro holdt han jo det oplæg, han havde lyst til, nemlig et om, hvilke forandringer og brud, der fremkalder større lighed eller store samfundscændringer (krige, epidemier, teknologiske spring og statssammenbrud).

I den meget livlige diskussion efterfølgende havde Michael en bemærkning om, at uden den russiske revolution i 1917 havde vi ikke haft en velfærdsstat.

Michael: Den russiske revolution blev skabt længe inden den udløsende faktor, som var 1.

verdenskrig. Soldaterne på både øst- og vestfronten havde været vidne til et langstrakt meningsløst blodbad, så den vold og død, der måtte følge med en voldelig opstand, kunne næppe afskrække dem. Det tragiske var, at revolutionen ikke lykkedes, for så havde vi undgået 2. Verdenskrig.

– Efter den franske revolution i 1789 blev der åbnet op for massernes deltagelse i det politiske liv. Efter 1. Verdenskrig blev der givet stemmeret (til nogle) og visse sociale forbedringer til masserne i håb om at undgå mareridtet – en situation som den russiske, hvor der blev sat spørgsmålstegn ved selve ejendomsretten. Den russiske revolution lykkedes i første omgang, fordi bønder og hjemsendte soldater ikke ville acceptere den gamle uretfærdighed. Socialdemokraterne med Lenin i spidsen var dygtige taktisk og strategisk, den Hvide Hær var udygtig og borgerskabet var for dumme og svage.

– I dag ser vi det samme i Colombia, hvor den uretfærdige fordeling af jorden og godsejernes skræk for jordreformer får dem til at sende dødspatrujlerne ud. Det er ikke byernes middelklasse – de har indset, at den form for undertrykkelse ikke kan blive ved.

Gunna: Socialdemokratiene stod jo meget stærkt og velorganiserede i Europa. og alligevel tabte de til fascisterne op gennem 20'erne og 30'erne. Hvorfor det?

Michael: De kæmpede – med rette – for det parlamentariske demokrati, men lod sig velvilligt bruge til at bekæmpe de revolutionære. Det var en fejl, for da den sag var overstået, ville de borgerlige hellere give magten til nazister og fascistere end at forsvare demokratiet. Der er ingen grund til, at stalinismens forbrydelser skal overskygge den side. De borgerlige frihedsrettigheder er mere vores historie og kamp end andres. De skal ikke underkendes – jeg mener, at de er en forudsætning for grundlæggende forandringer. Reformismen mener, at grundlæggende forandringer i form af de materielle vilkår og ejendomsretten kan man også forhandle sig til – det kan man ikke.

Gunna: men det er jo der, Enhedslisten får nervøse trækninger. Revolution er noget med krudt og kugler, og Listen er et revolutionært parti, så vi er altså voldelige?

Michael: Historisk er der ikke sket større brud uden vold. Folks opfattelse af vold er som elastik. Fratagelse af den herskende klasses grundlæggende privilegier giver dem, efter deres egen opfattelse, "ret" til at forsvare sig med vold. Hvad gør partiet ved et åbent oprør? 1917 var en grusom slagmark, og det vil en omvæltning blive igen. Demokrati er ikke nogen garanti mod borgerskabets voldsudøvelse. Vi skal være de tilbageholdende –men ikke naive. Kommer der et økologisk og socialt sammen-

Det var i høj grad kvinderne, der satte skub i den russiske revolution. Her er de på gaden til kampdag i 1917.

Foto: PublicDomain



brud med millioner af døde, sultkatastrofer mv. – ja, så er vejen banet for et nødvendigt oprør.

Gunna: Vil nogen foregribe eller kunne foregribe det?

Michael: Mange forskellige politiske strømninger skal udkrystallisere sig i en massebevægelse. Der skal være et velorganiseret parti med højt til loftet, udbredt mindretalsbeskyttelse, dygtige medlemmer, der har fat i de kommende generationer – fortsæt selv listen. I samfundet skal der være bredt accepterede fasttømrede borgerlige rettigheder, stærk social sammenhængskraft og et solidt forankret ikke korrupt retssystem.

Gunna: Der ser man jo, at despoter altid starter med at gå efter dommerne og retssystemet.

Michael: Ja, det er derfor, at de borgerlige rettigheder aldrig skal underkendes.

Gunna: hvor kommer det med velfærdsstaten så ind?

Michael: Efter 2. verdenskrig, hvor tabene – denne gang især de civile – var lige så store som under 1. verdenskrig, kom der ikke større oprør. Borgerskabet havde lært af den russiske revolution, at der skulle reformer til, hvis folk skulle acceptere det, de havde været igennem. Især kvinderne havde jo vist, at de kunne køre hele samfundet – infrastruktur, krigsproduktion, bureaukrati og civilsamfund. Kommunisterne stod stærkt efter krigen, og Sovjet var inde i en moderniseringsproces med vækstrater, der i løbet af 60'erne overhalede Vestens. Der var derfor en berettiget angst i borgerskabet for, at der kunne vokse revolutionære situationer ud af de meget store, velorganiserede, røde modstandsbevægelser i især Syd- og Østeuropa. Svaret var udbygning af velfærds-samfundet.

REVOLUTIONSPAKKE FRA FORLAGET SOLIDARITET

- Bertel Nygaard m.fl.: '1917 – revolution og kontrarevolution i Rusland'
- Lars Lih: 'Lenin'
- Paul Le Blanc: 'Lev Trotskij'

Samlet pris for tre bøger: 200 kr.

Bestil på solidaritet.dk



Foto: Velfærdsalliancen

NYT INITIATIV: 'DANMARK FOR VELFÆRD'

Efter flere års arbejde med at skabe samling om kampen for velfærden er det lykkedes at skabe initiativet 'Danmark For Velfærd'. Første kapitel skrives på et stormøde i oktober.

● Fagligt arbejde

Anders Olesen, faglig koordinator

En lang række centrale forbund har, sammen med LO Storbyerne, inviteret de øvrige faglige organisationer, sociale bevægelser og uddannelsessøgende til at udvikle en fælles bevægelse mod ulighed og for velfærd. Det er i den forbindelse besluttet at invitere tillidsfolk fra hele fagbevægelsen til et stort tillidsrepræsentantmøde i Odense den 4. oktober. Ambitionsniveauet er 3-4.000 deltagere.

Vi skal sikre bredden

På mødet vil tillidsrepræsentanterne blive opdelt efter lokalområde, så der kan skabes lokale initiativer. Det overordnede mål er at påvirke kommune- og regionsvalg i en progressiv retning. Desuden er ambitionen, at aktiviteterne videreføres frem til og også efter et kommende folketingsvalg. Der arbejdes med at

opstille krav og kæmpe for, at de bliver indfriet af en ny regering.

Som parti er det vores opgave at være med til at sikre tilslutning til mødet den 4. oktober. Vi udsender i den forbindelse faglige nyhedsbreve til alle, der er tilknyttet en fagforening. Vi opfordrer vores kontaktpersoner til at finde mindst én faglig kammerat i afdelingen, som gennem sin fagforening kan deltage i tillidsrepræsentantmødet. Vi kontakter også alle Enhedslistens medlemmer med tillidshverv og opfordrer dem til at deltage og tage andre tillidsfolk med til Odense. Der arbejdes på at få de uddannelsessøgende og sociale bevægelser med i initiativet.

Den 4. oktober vil der blive lagt op til landsdækkende demonstrationer og aktioner den 7. november – og Enhedslisten skal være med til at sikre, at de bliver en succes. Vi skal målrettet arbejde med, at temaer og krav stemmer overens med indsatsen frem til kommune- og regionsvalget. Vores forhåbning er, at der arrangeres demonstrationer i alle de store byer – København, Aarhus, Odense, Aalborg, Randers og Esbjerg.

Læs mere på www.danmarkforvelfaerd.dk og i Facebook-gruppen "Danmark For Velfærd"

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommande nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

ANDET

De historieløse lever ikke i en historieløs tid

Niels Erik Danielsen,
Kalundborg

Der er nogen der siger historien gentager sig, jeg plejer at sige det håber jeg ikke. Men historie er vigtig for at forstå vores samtid. I bøgerne kan man læse om tiden mellem 1. og 2. verdenskrig. Som læser sidder man med viden om verdenskrig og koncentrationslejre og det der er værre. Men de beskrevne personer i bøgerne ved det ikke. Vores nuværende virkelighed er noget af det samme. Vi ved ikke om vi lever i en mellemkrigstid. Nogenlunde på samme måde som før 2. verdenskrig. I Danmark var der få borgerlige der advarede mod Hitler. Nic. Blædel var en af de borgerlige der gjorde. I bogen Forbrydelse og Dumhed beskrev han optakten til 2. verdenskrig. Og advarede mod farerne ved Hitler. Kommunisterne og venstrefløjnen havde længe advaret mod Hitler og ageret. Først og fremmest som deltagere i den spanske borgerkrig. Ca. 500 danskere deltog i den internationale brigade der kæmpede mod Fran-

cos fascister. Ca. halvdelen døde i Spanien. Eftertiden viste at det var katastrofalt naivt ikke at blande sig. Det er i den sammenhæng uhyggeligt at opleve opblomstringen af nazismen bl.a. i USA. 2. verdenskrig startede ikke med koncentrationslejrene, den startede med had - der først og fremmest var rettet mod jøderne. Et had vi også oplever i dag, nu rettet mod fremmede. Der skal mange bevidste handlinger til for at undgå krig. Nedrustning er et godt tiltag. Donald Trump taler for oprustning og at de europæiske lande skal opruste mere. Hvilket bl.a. også handler om, at han har lovet arbejde til amerikanerne. Men en oprustet verden behøver kun en gnist for at udløse en krig. Mordet i Sarajevo på den østrig-ungarske ærkehertug i 1914 var en sådan gnist der førte til starten på 1. verdenskrig. Der er desværre modsætninger nok i verden til at udløse krige, jeg vil derfor appellere til at vi får støvet fredsbevægelserne af og arbejder på en nedrustet og fredelig udvikling væk fra konfrontation og had.

Lad prins Henrik komme i de ukendtes grav

Henning Sørensen,
Norddjurs

Prins Henrik vil ikke begraves sammen med dronning Margrethe. Han bør i stedet begraves i de ukendtes græsplæne på Vestre

Kirkegård i København, så vort folk snarest glemmer denne tragikomiske kværlant. Det eneste, der tjener ham til ære, er, at han har styrket de kræfter i vort folk, der ønsker, at Danmark bør blive en republik.

I, Daniel Blake

Anja Svart Kofod,
Bornholm

Den engelske film I, Daniel Blake som var omtalt i forrige blad/ august 2017, nr. 93, fik jeg set hjemme på dvd forleden dag. Måske filmen skulle vises for hele Folketinget, specielt den højredel, for at vise hvilke skarnsstreger de har

gang i. En anbefalelsesværdig film af Ken Loach, han gør det fænomenalt, og rammer lige på kornet.

Jeg har selv været i situationer, hvor det var svært - uanset, hvad og hvem du er, skal alle behandles med respekt og medmenneskelighed. Jeg forstår i hvert fald godt, at jeg er socialist...

OM ENHEDSLISTEN

Forslag til fem røde linjer

Birger Thamsen,
Nørrebro Park

I diskussionen om røde linjer i forhold til en kommende centrum-venstre regering er der brug for at være lidt mere konkret angående det nærmere indhold af sådanne politiske krav. Jeg vil her fremlægge en skitse til 5 forslag til fornuftige krav til en ny regering. Det er rigtigt, at man ikke med sikkerhed kan forudse den politiske situation efter det kommende valg til Folketinget, men man kan godt indkredse en række alvorlige problemer i Danmark, som også vil være aktuelle, når vælgerne har sammensat et nyt Folketing.

1) Vi må kræve en hurtig fjernelse af de lave satser, som den nuværende regering har indført i form af f.eks. integrationsydelse, kontanthjælpsloftet og 225 timers reglen.

2) Vi må også kræve en ny politik angående tildeling af førtidspension. Førtidspension skal tildeles på en hurtig og fair måde gennem opstilling af klare standarder for nedsat arbejdsevne og en hurtig og gennemskuelig proces til behandling af ansøgninger.

3) Vi må desuden kræve en ny og mere fornuftig behandling af arbejdsløse. Det nuværende system med meget kontrol af ledige skal erstattes af et system, der faktisk formidler arbejde til de ledige og opkvalificerer de ledige til kravene på arbejdsmarkedet.

4) Vi må også kræve at besparelserne i staten, kommunerne og regionerne hører op og erstattes af en genopretning på de områder, hvor f.eks. skattevæsenet, DSB, kommunerne og sundhedsområdet er blevet svækket.

5) Sluttelig bør vi kræve en genopretning af miljøpolitikken, så den igen kan sikre en udvikling mod et stadigt renere og bedre miljø og en tilbagerulning af de mange forringelser, som den nuværende regering har indført i form af lempelser af afgifter på biler, slappere regler for landbruget og nedskæringer af de institutioner og organisationer, som skal holde øje med miljøet.

De krav vi således stiller for at støtte dannelsen af en kommende centrum-venstre regering efter næste valg til Folketinget, kan samtidig udgøre et tydeligt afsæt til vores valgkamp forud for valget.

Medlemstal

Enhedslisten havde den
14. september 9.092 medlemmer.



Synlig systemkritik

Kvindeudvalget og PØU

Vi har på et fælles møde mellem Kvindeudvalget og Politisk Økonomisk Udvalg diskuteret en feministisk kritik af det økonomiske system og Enhedslistens systemkritik. "Et feministisk blik på økonomi" var titlen på mødeoplægget.

Vi var enige om, at vi savnede systemkritikken i Enhedslistens of-

fentlige profil. Enhedslistens hjemmeside er forsynet med rubrikker som: "social", "miljø og fødevarer", "kirke og religion", osv. En rubrik med betegnelsen: "systemkritik" kunne være et beskedent bidrag til at gøre den systemkritiske profil lidt mere synlig. Rubrikbestyrerne er velkomne til at lade sig inspirere af eller plukke fra det skriftlige oplæg.

Til vores Dejlige "Røde Blad"

Niels V. Hansen,
Hillerød

Kære Venner hvor er den Revolutionære ånd blevet af hos jer, i er jo nærmest blevet Socialdemokrater i vil ikke afskaffe kirken som jo strengt taget er et paradoks for man kan jo ikke ha en Folkekirke og samtidig ha trosfrihed og en samling pyntesyge Præster, de skulde da skamme sig, alle andre steder skal der spares tænk engang på vores sygehuse, man hører ikke om andet end besparelser, jeg var i sin tid slagter på Rigshospitalet i 10 år og i den ti blev der lagt mere arbejde på da vi fik stadig flere andre Hospitaler at lave mad til og alligevel hørte man aldrig andet end det der skulde spares, hvad med kongehuset der skal da ikke spares når nye Finanslov kommer er der atter en klækkelig

Lønforhøjelse til dem, så lad os også afskaffe dem.

Og Bankerne de tyveknægte, hvorfor kan vores allesammens Nationalbank ikke ha vores løn-konto for det er dog forfærdeligt som de kan Rage til sig i form af gebyrer og afgifter på alt muligt tænk engang 40 milliarder stjæler de fra os om året og penge laver de selv i form af elektroniske penge som jo er fiktive for dem, men Rigtige penge for os som låner dem med dyre Renter til følge, så der spiller godt for dem skal jeg lige låve for en bankdirektør har hele 12 millioner i Løn om året er det retfærdigt, han er jo strængt tager en luderkal som bare tjener på andres arbejde fy for satan siger jeg bare, nå men nu kan i tænke lidt over det?

I håbet om forståelse sluttet med en Venlig Hilsen.

Er du vores nye kollega?

Landskontoret søger:

- En organisationsmedarbejder med et skarpt blik for organisationsudvikling og erfaring med at organisere og uddanne aktivister, organisere og frivillige.
- En international sekretær med fokus på at styrke organisationens internationale og europæiske arbejde – pt. med fokus på at forberede Enhedslistens opstilling til EU-parlamentsvalget i 2019.

Læs begge stillingsopslag på org.enhedslisten.dk/job

Bliv kandidat for Enhedslisten til EU-valget i 2019

Enhedslisten har besluttet at stille op til EU-parlamentsvalget i juni 2019. Vi skal derfor opstille 13 kandidater til at repræsentere Enhedslistens politik rundt om i landet til debatarrangementer og lignende. Kandidaterne opstilles på partiliste. Som kandidat vil du blive klædt på til EU-spørgsmålet, så du behøver ikke nødvendigvis have indgående EU-viden.

Opstillingsfristen for kandidater er torsdag den 18. januar 2018. Hvis du synes, det lyder interessant, men er lidt i tvivl om, hvad det præcist indebærer, så kan du skrive til mads.h@enhedslisten.dk. Her finder du svar på, hvad du skal gøre for at stille op, hvad det indebærer at være kandidat, hvad det vil sige at stille op på partiliste mv. Ligeledes vil der blive afholdt regionale kandidatmøder i slutningen af året og i starten af januar for dem, der kunne være interesseret. Datoerne for møderne er ikke på plads, men vil blive fastlagt inden længe.

For yderligere information eller spørgsmål skriv til mads.h@enhedslisten.dk eller ring på **+45 61 62 49 58**

På vegne af EU-styregruppen
Mads Hadberg, International Koordinator

Skriv under for velfærd

Initiativet "Danmark For Velfærd" er gået i luften

Det er begyndelsen på en stor mobilisering for vores velfærd og imod den asociale kurs, som regeringen sætter. Størstedelen af dansk fagbevægelse er med. Du kan bidrage ved at tage del i og sprede underskriftindsamlingen "Stop besparelser – vi vælger velfærd". Læs mere på danmarkforvelfaerd.dk.

Nyt fra Hovedbestyrelsen

Læs det online på org.enhedslisten.dk

Referatet af hovedbestyrelsens seneste møde, der fandt sted i København den 9.-10. september, nåede ikke frem i tide til at komme med i den trykte version af Rød+Grøn. "Nyt fra Hovedbestyrelsen" kan i stedet læses online på org.enhedslisten.dk.

Læs mere på www.enhedslisten.dk



ENHEDSLISTEN

MÅNEDENS TEGNING



Putin, Erdogan og Orbán klapper i deres små autokrat-hænder, mens Støjberg, Pape og Samuelsen saver den gren af, de selv sidder på – sammen gangsteren Levakovic og en masse af de centrale rettigheder, som regeringen bringer i fare ved at angribe Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Illustration: Ina Graneberg

TRE TING, DU KAN GØRE I OKTOBER

- **Enhedslistens instagram** promoverer nu vores kandidater til kommunal- og regionsvalget. Er du kandidat, så send os et billede og fortæl os, hvorfor du stiller op. Er du engageret i valgkampen og har en god, lokal historie og et godt billede, må du også rigtig gerne sende det til os på instagram@enhedslisten.dk.
- **Lyt til Enhedslistens nye podcast.** Pernille Skipper inviterer hver uge gæster ind for at diskutere aktuelle politiske og venstreorienterede emner. Find podcast'en på enhedslisten.dk.
- **Er du tillidsrepræsentant?** Så tag med til det stormøde, som "Danmark for Velfærd" holder den 4. oktober. Læs mere på side 29.

NY I ENHEDSLISTEN



» Jeg har længe været træt af vores nuværende politikeres manglende evne til at tage ansvar for egne handlinger og komme i dialog med os vælgere. 80 procent af pressedækningen får kapitalen – nu skal vi mennesker have livet og magten tilbage, koste hvad det koste vil. Så nu vil jeg ikke være passiv længere, men aktiv i Enhedslisten! «

Lars Tordrup,
Socialpædagog, 54 år, Østfyn



PurePrint® by KLS – Produceret 100 % bionedbrydeligt af KLS Grafisk Hus A/S



STØTTET AF
EUROPA
nævnet

EU-artikler er støttet af Europa-Nævnet.